

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Senin...

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

25-31 Mart Cuma 2005, Yıl 9 Sayı: 144 - Fiyatı: 750,000TL-75YKr (KDV dahil)-İngiltere: 50p.

KSG 9 Yaşında...

GAZETENİZ
KIBRIS'TA SOSYALİST
GERÇEK
ARTIK HAFTALIK
HER CUMA
GAZETENİZİ
BAYİNİZDEN
ALABİLİRSİNİZ

KSP, İŞBİRLİKÇİLERİN

"EZBERİNİ" BOZACAK!

İşbirlikçiler Garantörlüklere Karşı Çıkamazlar!

İşbirlikçiler Üslere Karşı Çıkamazlar!

İşbirlikçiler Toprak Sorununu Çözemezler!

İşbirlikçiler Halkın Yararına Sorun Çözemezler!

Sorunu KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Çözecek!

Yüzbinlerden Savaşa Karşı Protesto

Sayfa 11'de

İŞÇİLER, SİGORTA VE SENDİKA

Güney'de çalışan Kıbrıslı Türk işçilerimizle, sendika ve sigorta hakkında kısa bir röportaj yaptık. Bu röportajımızda, kendi yorumumuza yer vermedik. İşçilerimizin aşağıdaki sorularımıza verdikleri cevapların yorumu esasında kendi içindedir. Sonraki sayımızda işçilerin özellikle sendika ve sigorta ile ilgili bilgilendirilmeleri gerektiğini gördüğümüzden dolayı, bu konuya geniş olarak yer vereceğiz.

Sayfa 5 ve 6'da

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 2-3 ve 4'de

Londra Mektubu
Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis
Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Görüş
Ali Yalçınay

Sayfa 11'de

Kavgamız
Yusuf Alkm

Sayfa 11'de

Neler oluyor neler? I

1960'a dönüyoruz!

Ali Osman'ın demesine göre, KSP'nin Cumhurbaşkanı adayı seçildiği an Güneyden KC Cumhurbaşkanı adaylığını isteyecekmiş? Malum olduğu üzere, Afrika yazarı arkadaşlar bu fikri ara sıra ortaya atarlar.

KSP ve Cumhurbaşkanı adayına sorduk. Bu doğru mudur diye? Doğru değil dediler!

Sebepleri şunlarmış!

Birici ve bariz sebep: 1960'da kurulan KC'nin garantörleri vardır. İngiltere, Türkiye ve Yunanistan. Bunların KC'e asker yerleştirme ve de askeri müdahale hakları vardır. İngilizlerin üsleri vardır. Ve de Kıbrıs'ın toprağını, hava ve deniz sahasını kullanma hakkı vardır. Yani 1960 KC'si açık ve bariz olarak emperyalist dayatmaların kabulü üzerinde şekillenmiştir.

Ve yine herkese malum olması gereklidir ki, KSP vatandaşlarımızı tüm emperyalist dayatmaları ret ettikleri oranda ve emperyalist dayatmaları ret ettiklerini kayıt altına aldirmek için KSP'ye ve adayı Zehra Cengiz'e oy vermeye çağırılmaktadır.

KSP emperyalist dayatmaları kabul edilen bir KC oluşturmak için oy istemiyor. Emperyalizme karşı çıkış için oy istiyor!

Burada Afrika yazarları açısından enteresan bir durumla karşılaşmaktayız. Bir yandan KSP'nin açık ve kesin emperyalizm karşıtı duruşunu okurlarına açık ve kesin bir şekilde duyurmayıp, çarpıtıyorlar, öbür yandan da, mesela Şener nezdinde, sol partilerin hiçbirinin emperyalizme karşı çıkmadığını iddia ediyorlar?

Niye böyle yapıyorlar? İzah etmeleri gereklidir!

Demek ki 1960 KC'sine geri dönüş talebi, emperyalizme karşı olan bir siyasetin talebi olamaz. KSP ise açık ve kesin olarak emperyalizm karşıtı olduğu için, bu siyaseti savunanlar KSP'yi içtenlikle desteklemeyeceklerdir. Çünkü onlar emperyalizme karşı savaş cephesinde yer almak istememektedirler! Onlar emperyalizm kontrolü altındaki Kıbrıs'ın bir türü olarak 1960 KC'ni istemektedirler!

İkincisi, bu talep şu andaki mevcut KC açısından, yani Güney'de oluşmuş olan ve esas olarak bir Kıbrıs Rum Burjuva Cumhuriyeti olarak var olan, mevcut şartların ürünü olan KC için de geri bir adımı temsil etmektedir. Şu andaki mevcut KC, legal olarak değil ama, nasıl ki tüm Kıbrıs'ta legalite bir sorundur, pratik olarak 1960 KC'nden

on kat daha bağımsız bir ülkedir! 1960'a geri dönmek isteyenler onları da geri götürmek istemektedirler. Malum olduğu üzere KC'indeki vatandaşların Annan Planı'nı ret edişlerinde ki en önemli faktör tamı tamına budur. Annan Planı Kıbrıs'ta 1960 KC'sini, yeni bir duruşla, iki bölgeli bir KC olarak geri getirecekti. KC'deki Rum vatandaşlarımızın bu Planı ret etmelerinin esas nedeni budur. Ve şimdi onlara 1960 veya benzeri olarak Annan Planı'nı dayatmak için Güney'de, KC'inde, tıpkı Kuzey'deki türden bir kadife devrimi hazırlıkları yapılmaktadır. Erçakıca YeniDüzen'den açık açık bunun çağrısını yapmaktadır. Afrika yazarları ise, bilerek veya bilmeyerek, aynı görevi yerine getirmektedirler! 1960'a geri dönüş siyasetiyle yapılmakta olan Erçakıca'nın, yani, ABD-İngiltere ve TC'nin Güney'de tam bir kölelik ruhu yönünde değişim hazırlıklarına bir katkı görevi yerine getirmektedir. KSP'nin böyle bir çabaya ortak olmayacağı da iyi bilinmeliydi!

Ve tabii ki tüm bu durum, yani KC'nin bugünkü durumu, ve de Kıbrıs'ın bir bütün olarak durumu - Kuzey'deki durum dahil- NATO faaliyetlerinin ürünü olarak oluşmuş ve onlar tarafından ayakta tutulan bir durumdur. Nasıl ki 12 adalar uluslararası hukuka rağmen Yunanistan tarafından

silahlandırılmıştır, ve TC buna NATO planları çerçevesinde göz yummuştur, ve yummaktadır, aynı durum ülkemiz Kıbrıs için, ve de bugünkü pratik haliyle KC için de geçerlidir. Garantörler, yani İngiltere, Türkiye ve Yunanistan, işlerine gelse, yani NATO planlarına uysa, bugünkü KC'yi hızlı bir şekilde 1960 KC'sine dönüştürürler -hem de iki bölgeli olarak, ve de burjuva KC bu gelişme karşısında tutunacak tek bir dal dahi bulamaz! Ülkesindeki vatandaşlarını birleştiremeyenler, onlara dayanmayanlar, güçsüzdürler! Hem KC hem de KKTC, güçsüzdürler. Kıbrıs'ı güçlü kılabacak tek siyaset Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti üzerinden Kıbrıs halkını birleştirecek siyasettir. Tüm diğer siyasetler Kıbrıs'ın bölünmesi, halkının milli düşmanlıkların, emperyalistlerin hakimiyetinin korunması siyasetidir. Zeki Beşiktepeli'nin siyaseti de böyle bir siyasettir!

Bakın KC Hükümet Sözcüsü Hrisostomidis, 15 Mart'ta ne demiş; "Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne tam üye

bir ülkeyi tanımaması anlaşılır gibi değil. Sanırım herkes Türkiye'nin AB'la müzakerelerinin hükümetler düzeyinde kalacağını idrak eder. Kıbrıs da tam, bağımsız ve egemen bir üye ülke olarak Türkiye'yle müzakerede yer alacaktır."

Neymiş Kıbrıs? Tam, bağımsız ve egemen bir ülke!

Afrika yazarları, Zeki Beşiktepeli, bu bağımsız ve egemen ülkeyi 1960'a geri götürmek isteyerek ne elde etmek istiyorlar acaba? Ve ne zamandır geçtik devrimcilerden, ileriler bile 45 yıl geri gitmeyi ileri bir adım olarak ilan edebiliyorlar?

Ve ikincisi, Hrisostomidis halkına doğruları söylemiyor. Bugünkü pratik olarak var olan durum, bu 'bağımsız ve egemen ülke', hukuki olarak garanti altına alınmamıştır. 1959 ve 1960 Anlaşmalarının hangisini lav ettiniz? Hiçbirini! NATO ve AB izniyle, İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'la el ele vatanımızla ve vatandaşlarımızla oyun oynamanın 'bağımsızlık ve egemenlikle' uzak yakın bir bağı yoktur.

Sizler NATO'ya karşı, İngiliz üslerine ve Türkiye'ye ve Yunanistan'ın garantörlüğü ve askeri güçlerine karşı Kıbrıs halkını birleştirmek için ne yaptınız bugüne kadar? Hiçbir şey! Ama, Türkiye izin verse, acele NATO üyesi olacaksınız, Türkiye izin verse acele AGİT üyesi olacak, Avrupalı emperyalistlere, İngiltere'ye verdiğiniz üsler dışında, yeni üsler vererek, ve de gençlerimizi onlar için asker yapacaksınız! Neymiş KC "bağımsız ve egemenmiş"!

Hrisostomidis'in bağımsızlık ve egemenlik tanımı Kuzey'deki burjuvalarla ne kadar tıpa tıp çakışıyor değil mi: Kıbrıs'ı burjuvalar, Kıbrıslı burjuvalar yönetsin, bunun için dışarıdan burjuvalarla işbirliği yapsın, vatan toprakları onların geldi geçti hanı olsun, farketmez, burjuvalar iktidarda ya, o zaman ülke "bağımsız ve egemen"dir! Denktas da KKTC için aynıni demiyor mu? KKTC de "bağımsız ve egemen"miş! Hrisostomidis'e haber edin. Kuzey de bağımsız ve egemen, kendinin de dediği üzere, Güney de! Eh, derdiniz ne behey adamlar? "Bağımsız ve egemen" olarak yaşayıp gidin işte!

Hay Allah! Tamı tamına da yaptıkları bu değil mi???

30 Yıldır olan bu değil mi?

Altta kalanın, yani halkın canı çıksın, ve de karşılıklı tehdit ayaklarında,

Bush'un "terörizm tehdidi" gibisinden yalanlarla, işçiler ve tüm vatandaşlar, can havliyle bu iki burjuva "bağımsız ve egemen" devlete, ve de arkalarının "anavatanlara", ve de hepsinin arkasındaki NATO ve AGİT'e sarılsın! Bölünelim ki, burjuvalar ve emperyalistler yönetmeye devam etsin! İşte Hrisostomidis ve Denktas "bağımsızlığı" ve de "egemenliği"!

HAYAL, VEYA ÇIKMAZ AYIN SON ÇARŞAMBASI!

KSP'nin, halkımızdan emperyalizme karşı oy istemesi hayalcilik olarak yorumlanıyor. Denilmek istenen şu: bu istekler iyi güzel ama, olacak şey değil. Hiç olacak şey mi şu: İngiltere çekip gidecek? Garantörlükler son bulacak? Garantörlerin askerleri çekip gidecek? Üstüne üstlük Kilisenin mallarına bile el konacak? O da yetmezmiş gibi, ülke de birleştirilecek! Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti kurulacak! Hiç olacak şey mi bu?

Hayal hayal!!

Veya Nazım Beratlı'nın bir ara dediği üzere: Tüm bunları çıkmaz ayın son çarşambasına yapasınız siz!

Dolayısıyla seçmenlere şu mesaj ulaştırılıyor: "bunların dedikleri hayal mahsulüdür. Olmaz, olamaz, dolayısıyla bunlara oy vermeyiniz! Oyunuzu boşu boşuna harcamayınız!"

İlk önce KSP siyasetinin hayal olduğunu, çıkmaz ayın son Çarşamba'sına kalmış bir siyaset olduğunu iddia edenlerin siyasetine bir bakalım!

İngiltere, Türkiye, Yunanistan 1960'dan kalma haklarıyla BM çatısı altında "toplum önderlerini", yani burjuva önderleri, bir araya getirecek, bunlar görüşerekten, birleşik, federal ve de AB üyesi bir Kıbrıs kuracaklar, ve de böylece Kıbrıs sorunu çözülecek!

Kaç yıldır ederler bu lafları? Gerçekçi kişiler, işleri çıkmaz ayın son Çarşamba'sına kalmamış Beratlı, söyleyin bakalım kaç yıldır edilir bu laflar? Ben diyeyim elli, sen de otuz, bilemedin bir on, onbeş yıldır?

Her görüşme olduğunda, ha şimdi çözülecek lafları o kadar ayyuka çıktı, ve her görüşme sonrası sorun olduğu gibi kaldığı için, YeniDüzen yazarı F. Azgın bile bir ara azdı ve dedi; "yahu halka çözdüler çözecekler deyip duruyoruz, ama bir türlü çözülüyor, bu kadar da olmaz ki!! Yalancı pozisyonuna düşüyoruz!"

Tabii ki, her görüşme olduğunda, ve de herkes çözdüler çözüyorlar dediğinde, bir parti vardı hayır

Neler oluyor neler? I

çözmeyecekler, çözemeler diyen? Kimdi o parti? KSP!

Bizim siyasetimizin hayal olduğu, ancak ve ancak çıkmaz ayın son Çarşambasında gerçekleşebilecek bir siyaset olduğu ispatlanmış bir önerme değildir. Halbuki bu tespitleri yapanların siyasetlerinin doğru olmadığı yıllardan beri ispatlanmıştır. En son olarak Annan Planı döneminde ispatlandı bu basit olgu. Yani, işin aslında, bizim siyasetimizin hayal olduğunu iddia edenlerin siyasetinin hayal olduğu, bizim onların siyaseti konusundaki tespitlerimizin ise gerçek olduğu, hem de defalarca ispatlandı. Ve tekrar hem de diyelim: hem de bizim desteğimize rağmen bu siyaset yenilgiye uğramıştır. Hayal aleminde gezenlerin siyasetidir bu siyaset! Burjuva dünyanın gerçeklerine gözlerini kapayıp, o gerçeklerle kendi hayallerini, burjuva hayallerini yer değiştiren burjuva hayalperestlerin siyasetidir onların siyaseti. KSP siyaseti ise gerçekçidir. Bu nedenle, burjuvalar, emperyalistler çözemeler der, ve de onlar, ve de görüldüğü gibi çözemeler. Biz emperyalizme son vererek çözeceğiz diyoruz, ve de görülecektir ki bizim dediğimiz gibi olacak, emperyalizm yenilgiye uğratılarak Kıbrıs Sorunu çözülecektir!

İşin diğer yönlerini ele almadan hemen Beratalı ve diğerlerine bir hatırlatma yapalım. Biz size sizin siyasetin bir hayal mahsulü olduğunu, sizin siyasetle Kıbrıs sorununun çözülmeyeceğini söyledik. Biz nasıl siyasetimizde ısrarlıysak, siz de, ve bizim dediklerimizin defalarca ispatlanmasına rağmen, siyasetinizde ısrar ettiniz. Ve hatırlayacağınız gibi biz size, sizin siyasetinizin zaferi için yardımcı olduk. Ama yine başaramadınız. Sizin isteklerinizin burjuva hayaller olduğu tekrar, hem de bizim desteğimize rağmen, tekrar ortaya çıktı. Hadi, gelin, bir seferliğine de sizler bizi destekleyin! CTP, BKP, TKP, BDH, YKP ve Afrika (Zeki Beşiktepeli). Bir kereliğine de sizler bizi destekleyin, ve görelim bakalım bizim siyaset sonuç verecek mi? Ne dersiniz?

Ve devam edersek, bizim siyasetimizin hayal mahsulü olduğunu iddia eden, ve hala daha çözümünü burjuvalardan ve de emperyalistlerden beklemekte ısrarlı olan tüm bu siyasetler, aynı zamanda emperyalizme karşı olmaktan da dem vururlar. İyi ama, emperyalizme karşı iseniz, işte hendek işte deve, ya aşarsın ya gidersin, emperyalizme karşı iseniz, işte KSP'nin emperyalizme karşı siyaseti! İşte KSP'nin emperyalizme karşı birlik siyaseti. İşte emperyalizme karşı Cumhurbaşkanı aday! Niye desteklemiyorsunuz bu siyaseti? Gerçekçi

olalım, eğri oturup doğru kalkalım. Emperyalizme karşı olup da KSP'nin ortaya koyduğu siyaseti desteklemeyecek kimse olamaz. Hele hele bu seçimlerde oyların KSP'ye akması, ve böylece Kuzey Kıbrıs'ta emperyalizme karşı bir direnişin var olduğunun sergilenmesi imkanı çöpe atılamaz! CTP, BKP, TKP, BDH, YKP ve Afrika (Zeki Beşiktepeli) saflarında emperyalizme karşı olanların oylarının KSP adayına gitmesinin şart olduğu açıktır. Bu partilerimiz ve gazetelerimizin KSP adayını desteklemesi gerektiği açıktır! Başka türlü her bir tavrın da emperyalizme yararlı bir tavır olduğu da tartışma kaldırmayacak kadar bariz bir tavidir!

YKP'nin BOYKOTU!

YKP'li arkadaşlar, seçimler için uygun şartlar oluştuğunda seçimlere katılıp, iktidarı ele geçirip, ülkeyi yöneteceklermiş! Başarılar dileriz. Ama ilk önce onların seçimlere hazır olmadan ne anladıklarına bir bakalım!

YKP Avrupa Birliği'nde olduğu türden demokrasi ister. AB ülkelerindeki şartlar oluşursa, seçimler için şartlar oluşacak. O şartların oluşması için de, son sözde meclis seçimlerinde yüzde 30 boykot hedefleri vardı. Hemen hemen bu hedeflerine vardıklarını savunuyor arkadaşlar. Ve bu seçimlerde bu yüzdeyi yükseltmeyi amaçlıyorlar.

O zaman YKP kalsın AB ülkelerine gelsin. Oradan dersler alsın. Niye mi? Çünkü benzer şartlar altında seçimlere katılacağını söyledikleri ülkelerde boykot oranı hem de tek bir boykotçu parti olmasına rağmen -onların elde ettiği orandan çok hem de çok yüksektir. Malum olduğu üzere, Amerika'daki bir önceki Başkan seçimlerinde bu oran yüzde elliye bulmuştu. Son seçimlerde bir yığın propaganda ve masrafla katılım oranını yüzde ellinin biraz üzerine çıkarabildiler! İngiltere'de, genel seçimlerde katılım oranı yüzde 60'ları bulduğunda, burjuva siyasetçiler zevkten dört köşedir. Ve iktidara gelen hiçbir parti toplam seçmenin yüzde 33 ünün oyundan fazlasını alamamıştır. Yerel seçimlerde, ve en son olarak, postayla oy verme hilesi sayesinde katılım oranının yüzde 30'u aşmasını sağlayabildiler. Yani boykotçular her zaman için yüzde 70'dir!

Boykotçular mı dedik? Yanlış terim kullandık. Boykot söz konusu değil. Burjuva partilerin seçim sürecinde, televizyonlar, gazeteler, vb., tüm imkanları ellerinde tuttukları, diğer par-

tilerin onlarla yarışma imkanlarının yok edildiği, kitlelere gerçek bir alternatifin sunulmadığı şartlarda, burjuva partilerin tekeli şartlarındaki seçimlerde halk seçimlere karşı duyarsız kalmaktadır. Demokratik haklarını kullanarak elde edebileceği bir şeyin var olmadığını bilmekte, biri gider diğeri gelir, değişen nedir diyerek seçimlere katılmaktan uzak durmaktadır. Şu andaki tüm Avrupa ülkeleri, ve Amerika'da burjuva demokrasisinin en önemli sorunlarından birisi işte budur. Vatandaşlar bu demokrasiye ilgi duymuyorlar! Siyasette aktif olarak yer alarak şartlarını değiştirme imkanı görmüyorlar. Seçimlere en az katılım bu nedenle en yoksul kesimler arasındadır! İyi ama, seçimlere katılmayan bu kesim, burjuvazinin kendini baskı altına almasına karşı örgütlü bir duruş mu sergiliyor? Söz konusu olan aktif bir direniş midir? Örgütlü bir direniş midir? Maalesef hayır. Öyle olsaydı, bu ülkelerde burjuva demokrasisi yenilgiye uğratılmış olurdu!

İngiltere'de CTP, BKP, TKP, BDH, YKP ve Afrika (Zeki Beşiktepeli) taraftarı arkadaşlar ne yaparlar? Emek Partisini, ülkemizdeki İngiliz

üslerinin bu azılı savunucusunu desteklerler! İşte "demokrasi

olduğunda" YKP'li arkadaşların yaptıkları budur.

Burjuvazinin sahtekarlıklarından bıkmış halkı seçime götürmek, ve de seçimlerde ülkem-

izde baskı aracı olan partiyi desteklemek! UBP, DP taraftarları da Muhafazakar Partiyi, ülkemizdeki İngiliz üslerinin bu azılı

savunucusunu desteklerler! Güneydeki partilerimiz de üç aşağı beş yukarı aynı çerçevede hareket ederler!

Kuzey Kıbrıs'ta seçimlerde aktif olarak yer almayan, bu seçim oyunundan gına getirmiş en yaygın kesim de Kıbrıslı Türkler arasındadır. İyi ama, seçimlere katılmayan bu kesim, TC burjuvazisinin kendini baskı altına almasına karşı örgütlü bir duruş mu sergiliyor? Söz konusu olan aktif bir direniş midir? Örgütlü bir direniş midir? Maalesef hayır. Öyle olsaydı, KKTC'nin mevcut yönetim tarzı çoktan yenilgiye uğratılmış olurdu!

YKP'li arkadaşlar, AB'nin gelip herşeyi halletmesini beklemek istiyorlar. Boykot taktiği dedikleri taktik de, AB'nin gelip sorunları çözmesini hızlandırmak amacıyla öneriliyor. Bu nedenledir ki bizim boykotun örgütlenmesi fikrimizi onlar katıyetle anlayamıyorlar. Hem kendilerini, hem de çevrelerini pasif bir bekleyişe sürük-

lemiş durumdadırlar. Boykot hakkı için yapılan faaliyetler, tüm bu faaliyetlerin ardında vatandaşların AB gelsin bizi kurtarsın mantığıyla pasifleştirilmesi olayının yattığını gizleyemez! Olayı örgütlemeyen, kurtuluş sokaklardadır sloganı bu pasifliği örtemez, komikleştirir! Hele hele vatandaşlar sokaklarda olduklarında, o güzelim geçmiş günlerde, tüm diğer partilerle birlikte YKP'nin de, bizim önerimiz olan BMB Partisi kurulması, ve işte o meydanlarda halkın kendi temsilcilerini anında ve sokaklarda seçmesi önerimize karşı çıkıldığını, desteklenmediğini iyi bildiğimiz için bu sokaklar lafının da, halk sokaklara çıksın, ama kendi temsilcilerini seçip kendi istediğini yapmasın, AB'yi beklesin, AB bu işi halletsin siyasetinin ürünü olduğunu iyi biliriz!

Sorunun sokaklarda çözülmesini isteyen siyaset, vatandaşlar sokaklardayken, KSP ile el ele verir, sokakta ve doğrudan vatandaşların seçimiyle meclisi, BMB Meclisi'ni kurmaya çabalar! Ne yaptı boykotçu ve sokakçı YKP ve de Afrika?

Şu anda, kuzey Kıbrıs'ta, seçim oyunları üzerinden elde edilmiş bir imkan vardır. Nedir bu imkan? Kıbrıs'ta faal olan tüm emperyalistlere karşı, bu arada AB üyesi İngiltere'ye de karşı, bir Cumhurbaşkanı adayının varlığını, ve de Kuzey Kıbrıs'ta böyle bir aday desteklemeye hazır geniş bir kitlenin varlığını ilan etmek! Seçimlerde KSP aday Zehra Cengiz'i desteklemek. Tüm oyları oraya aktarmak! Bunu aktif bir şekilde yapmak. Bu sonucu örgütlemek ve elde etmek!

Ne yapıyor yine tüm partilerimiz? Bu imkanı görmezden geliyorlar, bu görevi üstlenmiyorlar, ve de dahası, KSP'nin Anti-Emperyalist duruşunu sekteye uğratmaya çalışıyorlar! Destek yok, sekte var!

YKP'nin boykotu da işte bu anlama gelmektedir. Emperyalizme karşı mücadelede aktif rol almak yerine, emperyalizme karşı mücadeleyi sekteye uğratmak! Gerçekçi olalım. YKP (ve diğer partilerimizin) Kıbrıs'ta emperyalizmi yenilgiye uğratmak diye bir hedefleri yoktur. Bu hedefi elde etmek için partilerinin ve halkımızın örgütlenmesi, hazırlanması diye bir sorunları yoktur!

Yanılıyor muyuz?

Aynası işidir kişinin, demagojiye çocuklar kanar! Emperyalizme karşı KSP adayını destekleyin de görelim! Bu işin örgütlenmesine katılın ve de katkı koyun da görelim!

LONDRA MEKTUBU

A. ONAL

Rauf Denktaş Annan Planı'nın öldüğünü ve ikinci bir referandum olması durumunda sandıkları kıracaklarını ilan etti. R. Denktaş bir yandan Türkiye'yi ve TSK'nin paşalarını ziyaret ederken ağızındaki baklayı niye çıkarıp halka açıklamıyor? Belli ki emperyalistler bazı planlar konusunda nabız yokluyorlar ve buna karşı da R. Denktaş kendi kulis çalışmalarını yürütüyor.

Açıktır ki emperyalistler Kıbrıs halkına hayali umut satıyorlar. "Bizim önerilerimiz destekleyin ki biz de size yardımcı olalım" şeklindeki yaklaşımlarla Kıbrıs, emperyalist dalaşmalarda piyon olarak kullanılmaya devam ediliyor.

Ancak son dönemdeki haberler emperyalistlerin bu oyununda kimlerin mevki uğruna ne kadar taviz verebileceğini de gösteriyor. Eroğlu takımının "evet efendim" ciliği sayesinde oluşturduğu talan rejimi yerini yeni yöntemlere bırakıyor. Ancak UBP yeni yöntemlerle oyun oynamaya hazır olduğunu da açıklamaktan geri durmuyor.

Kıbrıs'ta burjuva bir barışın olmasının faturasını Kıbrıslı Rumlara çıkarma çalışmaları öyle bir hat safhaya varıyor ki BMBP'nun oluş-

masında öncülük eden KTÖS bile Ortak Vatan sevdasından vaz geçmişi benziyor. KTÖS Ortak Vatan için çabaları artıracağına Limasol'da Türk okulu açılmamasına karşı tavır sergileyerek demokrat ve barışsever Kıbrıslı Rumların ona olan sempatisini ayaklar altına almayı bile göze aldı. Belli ki bir yerlerden düğmeye basıldı ve KTÖS basın açıklaması ile Güney'de Türk öğretmen münhali ile ilgili ilana karşı çıkarak Kıbrıs Cumhuriyeti yasalarının çiğnendiğini ilan etti. Hani meşhur bir ata sözü vardır "gözünün içindeki merteği görmüyor" misali TC'nin ve diğer emperyalistlerin Kıbrıs'ta yaptığı hukuk ihlallerini birden unutuverip R. Denktaş vagonunda yerini almak için can atıyor görünümü veriyor.

Volkan'cılarının ve Denktaşların, sağcı ve şovenlerin bu münhal ilanına isyanlarını onların milli düşmanlıklarından kaynakladığını bildiğimiz için anlıyoruz da KTÖS'ün bu ilana bu kadar açıkça ve Türk milliyetçiliğini körükleyen tavrına anlam veremiyoruz.

Ancak bu gelişmelerin emperyalistlerin B-planı ile ilgisi olup olmadığı gündeme getirilmek zorundadır. Kıbrıs sorununu çözmekte iflas eden burjuva-emperyalistler günlük siyasete

uygun olarak B-planını devreye koymaya başladılar bile...

13 Mart tarihli Alithia gazetesi ilginç bir haber yayınladı. Alithia, CTP başkanı Talat'ın AKEL'e "anlaşma olmaması durumunda Avrupalılar Kıbrıs'ı taksim edecek" görüşünü sunduğunu yazdı. Ancak günlük gazeteler bu haberi önemsemeden geçtiler. Oysa bu haber Kıbrıs'taki barışsever kitleleri yakından ilgilendirmektedir. Kitleler "Çözüm ve AB", "Baharda Avrupa", "Avrupa'ya Sözümüz Var" sloganlarının peşinde kısa zamanda burjuva-emperyalist bir barış olacağına inandırıldılar. Durum bu değilse ve Kıbrıs sorununun TC'nin de çıkarlarını gözetenek çözme stratejisi uygulanıyorsa o zaman kısa zamanda bu burjuva-emperyalist barış nasıl elde edilecek Kıbrıs'ta?

Herkes şunu açıkça sormalı: Alithia gazetesinde bu haber doğru mu? Doğru değilse bunun yalan olduğu tüm Kıbrıslılara açıklanmalıdır. Doğru ise öyle bir durumda CTP'nin bu Euro-Taksim planına karşı ortak vatan için mücadelesinde nerede durmaktadır?

Son dört yıldır sokaklara dökülen kitleler Kıbrıs'ta bir burjuva anlaşmaya dahi razı olurken burjuva-emperyalist-

lerin Kıbrıs için B-Planını devreye sokmasını CTP onaylayacak mı? Euro-Taksim R. Denktaş'ın başından beri savunduğu ancak onbinlerce kitlenin sokaklara dökülerek reddettiği bir siyaset değil midir?

Tüm bu olgular karşısında Ortak Vatan için mücadele veren tek bir siyaset hala daha dimdik ayakta durmaktadır. O da Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin uzun yıllardır savunduğu ancak BMBP'nun birçok üyeleri tarafından kabul görmeyen Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyaseti...

Kuzey Kıbrıs'ta 17 Nisan seçimleri işte tam da bu noktada, Kıbrıs sorunu noktasında iki siyaset arasında bir yarışır.

Ya TC, Yunanistan, ABD, AB ve NATO emperyalistlerinin her türlü önerilerine boyun eğme ve onların siyasetleri çerçevesinde hareket etme ya da onların tümüne karşı onurlu bir mücadeleyi yükseltme....

Ya gerçekten bağımsız, özgür bir Kıbrıs için ya da yarım asırdır devam eden siyaset çerçevesinde kan gözyaşı ve talanın devam edeceği bir Kıbrıs...

Bu mücadelede orta yol yoktur.

Herkes saflarını belirlesin!

Neler oluyor neler? II

ANGOLEMLİ VE BEŞİKTEPELİ!

Bu arkadaşlar neden aday olarak KSP adayının karşısına çıktılar? Nedir istedikleri? Emperyalizme karşı mücadele mi? Katiyetle! CTP siyasetinin "daha radikal şekli"dir bu arkadaşların siyaseti! O radikallik de, hepsinin ortak siyaseti olan siyaseti, defalarca başarısız olmuş bu siyaseti, savunmanın, korumanın bir yolunu bulmak radikalliğidir. Bu CTP siyasetine incir yaprağı olma radikalliğidir!

Nedir bu ortak siyaset? İngiltere, Türkiye, Yunanistan 1960'dan kalma haklarıyla BM çatısı altında "toplum önderlerini", yani burjuva önderleri, bir araya getirecek, bunlar görüşerekten, birleşik, federal ve de AB üyesi bir Kıbrıs kuracaklar, ve de böylece Kıbrıs sorunu çözülecek!

Aynı sonucu Zeki Beşiktepeli 1960'dan kalan haklarımızı talep etmek olarak formüle ediyor bazen!

Bu arkadaşlar, KSP adayı lehine adaylıklarını geri çekmeliler, ve emperyalizme karşı sağlam bir duruşun örgütlenmesine aktif olarak

katılmalıdırlar. Yoksa onların faaliyetlerinin emperyalizmin korunması ve kollanması siyaseti, yani Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü ve emperyalist

tahakküm altında yaşamını sürdürme siyaseti olarak kavranması ve reddedilmesi gereklidir.

Yukarıdaki siyasetin sadece açık sonucunun temsilcisi olan CTP'yi reddederek sonuç alamayız. Bu

siyasetin tüm türlerini reddetmek zorundayız! Emperyalizme karşı, onların savunucusu yerli burjuvalara karşı mücadele başlatılmalıdır! Bu seçimler bunun aracı olarak ele alınmalıdır! Başka bir şey değil!

AYKIRI SES VEREN KİMSE YOK!

Şener böyle demiş. Gözü, kulağı ve ağzı kapalı maymunları oynamak diye her halde buna deniyor! Değil mi Serhat!

CTP, ERÇAKICALAŞTI

Biz yıllar öncesinden CTP'lilere Erçakıca'yı partilerinden atmalarını önermiştik. Atmadılar. Erçakıca'laştılar. Beratlı'laştılar!

Erçakıca ABD ve İngiltere'yle birlik olup, yahu İngiliz'in üslerine laf mı attık da böyle yapıyor bu İngilizler diyerek onlardan dert yanan, yani emperyalizme teslimiyeti neredeyse

yüzde yüz olan AKEL'in tam bir yenilgisini, emperyalizme tam bir teslimiyetini, o emperyalistlerle birlikte örgütlemek istiyor. Tüm yazıları Güneyde bir kadife devrimi örgütlemeye, bu amaçla AKEL'i emperyalizme yüzde ikiyüz teslim olmuş hale getirmeye yöneliktir!

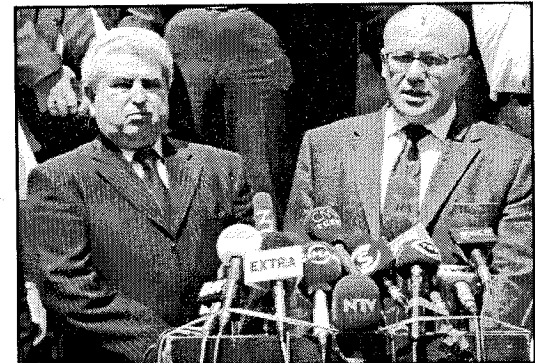
Tıpkı kendisi gibi!

Bizim partimiz emperyalizmi yenilgiye uğratmak için CTP ile birlikte AKEL'in siyasetinin de

işçi sınıfımız ve halkımız saflarında, sendikalarımız ve kitle örgütlerimiz saflarında yenilmesi gerektiği kanısındadır.

Ama bunu AKEL'i, ve AKEL'i destekleyen sendikaları yenilgiye uğratarak, onları devrimci bir alternatif işçi yoldaşlarla birlikte oluşturmadan, emperyalizmin kârlı çıkacağı şartları yaratarak yapmayı düşünmek için iflah olmaz bir emperyalist uşağı, iflah olmaz bir işçi düşmanı olmak gereklidir!

Partimiz, AKEL ve PEO'yu, aşırı gerici burjuvazinin ve emperyalizmin saldırılarına karşı korumak için elinden geleni yapacağını açıkça ilan eder! AKEL ve PEO'yu gerici burjuvaziye ve emperyalizme karşı Birleşik Cephe'ye çağırır!

Bu seçimlerde, ve açıktan açığa, ellerindeki tüm imkanları kullanarak partimizi desteklemeye, Kuzey Kıbrıs'ta, ve dolayısıyla tüm Kıbrıs'ta, yerli gericiğe ve emperyal-

izme karşı bayrağın yükseltilmesine katkı koymaya çağırır!

İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi...

Güney'de çalışan Kıbrıslı Türk işçilerimizle, sendika ve sigorta hakkında kısa bir röportaj yaptık. Bu röportajımızda, kendi yorumumuza yer vermedik. İşçilerimizin aşağıdaki sorularımıza verdikleri cevapların yorumu esasında kendi içindedir. Sonraki sayımızda işçilerin özellikle sendika ve sigorta ile ilgili bilgilendirilmeleri gerektiğini gördüğümüzden dolayı, bu konuya geniş olarak yer vereceğiz.

Hazırlayan: Canan ONURER

Levent Gövler

Öncelikle sigortalı mısınız?

Levent Gövler: Sigortalı değildim de yeni yeni yatırıyormuş yani şimdi.

Ödenekli izin, resmi tatilde ödenme ve hastalık durumlarında ödenme gibi haklarınızdan haberiniz var mı?

Levent Gövler: Hepsinden var, ama bize çoğu uygulanıyor, çoğu uygulanmıyor. Şimdi, yok sigorta kapsamıyor diyorlar, yok sizin çalışma günleriniz mesela, biz yeni girdiğimiz için bazı işlere derler işte sizde daha dolmadı gününüz ki paradan alasınız. O izin parası alırlar ya, gün doldurmamız lazımmış ki alalım. Yani bin tane fasarya çekerler daha doğrusu.

Peki, bu konularda ne tür yardımlar istiyorsunuz? Mesela önümüzde Paskalya var ve 15 günlük bir tatiliniz olacak. Bu tatilde ödenecek misiniz?

Levent Gövler: İşte bilmiyorum bize ne söyleyecekler ki... Hani derse ki bize mesela günün yetmez, 6 ay bende işlemez lazım ki prim alasın. Şimdi derlerse bize daha yeni geldin, vermezse de birşey söyleyemezsin. Kimseden yardım isteyemeyiz. Çünkü sana diyecek madem işlerdin ne sorup soruşturmadın yatırır mı yatırmaz mı diye, bu sefer de sen suçlu duruma düşecen.

Peki ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Levent Gövler: Vallahi bilin ben ne isterim? Bizim tarafta düzelsin artık. Yani mecbur olmayalım bizim kendi emeğimizi Türkler iki iş verseler Türk tarafında harcasak, kendi devletimiz kalkınsa kendi gücümüzle daha iyi değil mi?

Birşey fark etmez aslında. Patron her yerde aynıdır. Ne dersiniz?

Levent Gövler: Hayır, fark eden çok şey olur. Patron her yerde aynı olabilir yahu. En azından bizimkilere derdini anlatma durumun var. Mesela ben şöyle söyleyeyim, işi neden bıraktım birincisi bilir misin? Benim çocuk hastaydı. İşled-

im kendine saat 12'ye kadar. Dedim kendine 12'de ben kaçacam, çocuğu götürüyem doktora. Bana dedi, git yarın gelme dedi bana. Bizim Türk olaydı daha iyi anlayacaktı değil?

Ama Türkler'in içinde de çok var öyle git yarın gelme diyen. Bu tarafta da çok işçi var. Senin yerine de başkasını bulurlar. Yani iki tarafta da işçinin derdi aynı...

Levent Gövler: E tamam, ben sana onu derim, bizimkini düzeltseler, ben tercih ederim burada çalışayım. Şimdi, bir buraya bakın, kaç tane ülkeden insan var. Bir de bu tarafı gözlemleyin bakayım. Sizin bildiğiniz gibi değil. İşlediniz mi bu tarafta?

Evet çalıştık, Güney'de çalışan çok arkadaşımız da var. Ama sorun Kuzey-Güney sorunu değil ki? Sorun işçinin derdinin çözülüp çözülmemesi sorunu...

Levent Gövler: Ben size söyleyeyim nedir? Türk olmanızın bile artık orada bir ayrıcalığı yok yani. Pakistanlı 10 liraya çalışır, sana der ki, o adam 10 liraya çalışır, sana neden 25 lira vereyim...

Fakat aynı şey bu tarafta da var. Burada Türkiye kökenli işçiler eziyet içinde yaşıyor mesela...

Levent Gövler: Ben size burayı düzeltseler derken, pasaportla giriş yap-sın, çalışma izni olmadan kimseyi işletmesin. O zaman ne olacak? 500 kişi çalışırken, adam çalışma izni çıkardığında o işçi 100 kişiye düşecek. Buradan ihtiyaç sağlanacak bu sefer. Bize diyecekler gelin çalışın bu tarafta. Adam bulamayacaklar. Ben o yönden düzeltmelerini isterim yani.

Ama siz sigortalı, sendikalı olsaydınız, çocuğunuzu çok rahat tedavi ettirebilirdiniz. Bunun önemini kavradınız değil mi?

Levent Gövler: E bunu biliriz yahu zaten. Ama bunlar daha yalancıdır ya. Bana derdi mesela yatırırın yatırırın, şimdi biz de güvenirik diye gidip sorduk sigorta dairesine yatırır mı yatırmaz mı diye. En son mesela dedim ben, yahu gelmez bana kağıt gelmez. Amma dedim nedir bu iş bir gideyim bakayım dedim. Giderim bana der sen nerede çalışın, böyle böyle yerde. E der bana senin yatırımın yoktur. Hadee! Ama tabi benden parayı keserdi. Haftada ben 15 lira alırdım.

Öncelikle sigortalı mısınız?

Mesut Güneyli: Hayır.

Neden sigortalı değilsiniz? İhtiyaç mı duymuyorsunuz?

Mesut Güneyli: Hayır, sigorta, ondan

Mesut Güneyli

değil. Biz Türkiye uyruklu olduğumuz için bize o imkanı tanımıyorlar. Şimdi, işveren canı isterse çıkarır. Biz Türkiye olduğumuz için, yani çift kökenli olduğumuz için o imkanı tanımıyorlar bize. Hem Türkiye hem KKTC vatandaşı olunca, Türkiye'li'le farklı bir ayırım var. Benim eşim Kıbrıslı olduğu için, eşim dolayısıyla ben KKTC vatandaşıyım.

Peki hiçbir şart altında size sigorta yatmayacak mı?

Mesut Güneyli: Hiçbir şart altında sigorta yoktur. Ha, işte Türkiye'nin ileriki tarihlerde Avrupa Birliği olaylarında eğerim bu tarafla yakın bir diyaloga girme imkanı olursa, bizim belki bu olaylardan faydalanma imkanımız olur.

Bu konuda hiç bir sendikaya gittiniz mi?

Mesut Güneyli: Daha önce gittik. PEO diye bir sendika var. Sendikaya gittik. Kimliğim olmadığı için bize hiçbir şekilde yardımcı olamıyorlar. Bunu açık bir şekilde söylediler bize. Rum kimliği olmadığı için bize hiçbir şekilde yardımcı olamıyorlar. Bunu çıkarıp çıkarmamak da artık Rum Cumhuriyeti'nin insafına kalmış. Onlar meclisten ne çıkarırlarsa, ne yaparlarsa, ha biz de isteriz çıksın da biz de faydalanalım ama...

Peki, önümüzde Paskalya var. 15 günlük bir tatiliniz olacak. Siz bu tatilde çalışmayacaksınız herhalde. Peki ödenecek misiniz?

Mesut Güneyli: Zor. Zannetmem. Yani imkansız. Çünkü 2 senedir birşey çalışıyorum. Hiçbir şekilde bunların hiçbirinden faydalanmadım.

Peki o 15 günde ne olacak?

Mesut Güneyli: E 15 gün oturacağız, cepten yiyeceğiz. Yani bu. Ha, bizim burada şeyimiz yani nasıl size söyleyeyim, zaten bizim tarafın ekonomi durumları çok az olduğu için biz zaten mecburen buraya geliyoruz, burada işliyoruz. Bunun dışında başka imkanlarımız olmadığı için, mecburuz. Onlar ne derse onu yapmak zorundayız. Biz de beklemeyiz.

Bugün sigortalanma şansınız olsa, sigortalı olur musunuz?

Mesut Güneyli: Eee, gözüm kapalı bir şekilde tabii ki! Düşünün, inşaatta

çalışıyorsun, Allah göstermesin başına bir kaza geldi. Öldün en kötüsü! Arkanda bir küçük çocuğum var, bir hanımım var. Benim ölüm bir işe yarar. Onlar o sigortadan faydalansınlar. Birşeylerden kazansınlar.

O kadar kötüsüne gitmeden düşünelim. Mesela bir rahatsızlığınız oldu; ayağınıza ya da kolunuza birşey düştü. Ne yapacaksınız?

Mesut Güneyli: Bu cebimizden gidecek, açık açık. Çalışamazsın. 3 sonra da yerine başka birini alır, işsiz kalırsın.

Bir de sizin durumunuzda olmayıp da Kıbrıslı olanlar var. Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportu olanlar, kimlik kartı olanlar da var. Ama hala sigortalı olmamak için direniyorlar. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Mesut Güneyli: Şimdi bak, bu konuda nasıl biliyor musun? Sigortaya para kesme olayları oluyor tamam mı? Kimliği olan, para sigortaya gitmesin, ben yarın birgün bu işi bırakırım, başka iş yaparım yahut bizim kendi tarafımızda iş yaparım gibi dar düşünüyör, geniş düşünmüyor. Düşünmediği için de buna yanaşmıyor. Yanaşmadığı için de, öyle devamlı, yani sigortaya gidecek para cebime girsin, birgün önce fazla para alayım hesabı yapıyor.

Erdem Çevikerler

Öncelikle sigortalı mısınız?

Erdem Çevikerler: Evet.

Peki ödenekli izin, resmi tatilde ödenme ve hastalık durumlarında ödenme gibi haklarınızdan haberiniz var mı?

Erdem Çevikerler: Evet, var.

Bunlardan yeteri kadar yararlanabiliyor musunuz?

Erdem Çevikerler: Biz şu anda yararlanıyoruz.

Peki bunu size kim sağlıyor?

Erdem Çevikerler: Ustamız.

Sendikalı mısınız?

Erdem Çevikerler: PEO'da sendikalıyım.

Bunların faydalarını biraz anlatabilir misiniz?

Devamı sayfa 6'da

İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi...

İŞÇİLER, SİGORTA VE SENDİKA

Sayfa 5'den devam

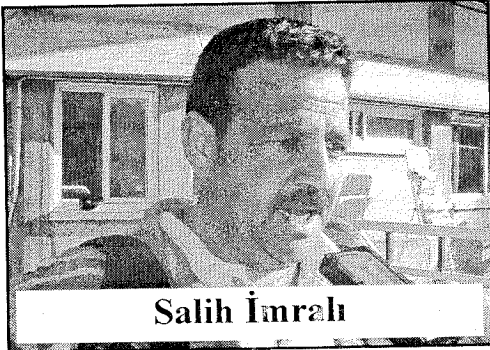
Erdem Çevikerler: Şimdi, işçi olarak birisinin ilk olarak sendikalaşması lazım herhangi bir hak elde edebilmesi için. Sendikası bir adama hiçbir kimse bir hak tanımaz. Onun için sendikalaşmaları lazım ki haklarını elde etsinler.

Peki sendikalaşmamakta ya da sigortalı olmamakta direnen işçiler var aramızda. Geçtiğimiz günlerde gazetelerde de çıktı böyle birşey. Güney'de 8000 işçi çalışıyor fakat, bunların sadece 2000'i sigortalı. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Erdem Çevikerler: Onlar bencildirler herhalde. Şimdi, sendikalı olmadıkların için de sigortaları yatmaz, bir miktar daha fazla para geçer ellerine, ondan dolayı. Ama güvencesi olmadıklarının farkında değiller herhalde.

Peki siz işçilerin arasında sigortalı olma ya da sendikalı olma mücadelesi veriyor musunuz?

Erdem Çevikerler: Benim çalıştığım yerde zaten 3 kişiyiz biz. Hepsisi de sendikalıdır. Diğerinin var, daha önce çalıştığımız yerde yaptık o mücadeleyi, götürdük PEO'ya üye yaptık.

Salih İmralı

Öncelikle sigortalı mısınız?

Salih İmralı: Evet.

Peki ödenekli izin, resmi tatilde ödeme ve hastalık durumlarında ödeme gibi haklarınızdan haberiniz var mı?

Salih İmralı: Vardır.

Bunlardan yeteri kadar yararlanabiliyor musunuz?

Salih İmralı: Yaralanıyoruz.

Bunu size kim sağlıyor?

Salih İmralı: Ustamız, şirket.

Peki sendikalı mısınız?

Salih İmralı: Evet, sendikaliyim. PEO!

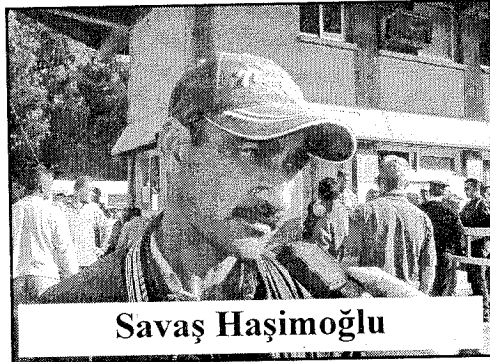
Diğer işçilerin sigortalanmak ya da sendikalaşmak istemeyişleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Salih İmralı: Sigortalanmamalarının sebebi, çoğu giden buradan, bu yandan sigortadan emektir. Onun için zaten çoğunluğunun da onlar yakar başını.

Çünkü nasılsa onlar sigorta istemez diye, bu yanda ötekiler de isteyemez. Yani buradan çok emekli var giden o yana. O yüzden tabii onlar istemez diyorlar sen ne isteyeceksin...

Geçtiğimiz günlerde gazetelerde bir haber çıktı. Güney'de 8000 işçi çalışıyor fakat, bunların sadece 2000'i sigortalı. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Salih İmralı: Zaten çoğunun da kimliği yok. Çoğu işleyenin kimliği de yoktur. Mesela ben bu şirkete girdiğimde benden kimlik istedi, kimlik olmazsa işleyemem dedi. Önce bu emeklileri bir temizleyecekler, veya onları da mecbur edecekler. O zaman belki düzelir.

Savaş Haşimoğlu

Öncelikle sigortalı mısınız?

Savaş Haşimoğlu: Henüz değil, çünkü ben yeni başladım.

Peki ödenekli izin, resmi tatilde ödeme ve hastalık durumlarında ödeme gibi haklarınızdan haberiniz var mı?

Savaş Haşimoğlu: Bizim çalıştığımız yerde, işlemediğimiz günlerde ödeniriz. Sigortalı değilim ama ödeniriz biz. Şimdiye kadar sigortalı olmam için kimliğim hazır değildi. Bizim usta tamamdır yani mesela benim kardeşlerim de orada çalışır. Onlarınkini yatırır. Ben yeni aldım kimliğimi ve yatırır. Vereceğiz kendine yatırırın.

İşyerinde bir sorun olduğunda kime gideceğinizi biliyor musunuz?

Savaş Haşimoğlu: Vallahi henüz daha bilmiyoruz.

Bu tür konularda bilgilendirme ihtiyacınız var mı?

Savaş Haşimoğlu: Tabii, yani bilgilendirsek iyi olur.

Öncelikle sigortalı mısınız?

Halil Köprücü: Hayır değilim. Ustamız yapmadı sigortamızı ama yapacağım demişti. Epeyi zaman da oldu yani ve bu hafta içinde lazım sigortaya bir gidelim. Ama gidemedik daha.

Peki, önümüzde Paskalya var. 15 günlük bir tatiliniz olacak. Siz bu tatilde çalışmayacaksınız herhalde. Peki

Halil Köprücü

ödenecek misiniz?

Halil Köprücü: Hayır. Sigortalı olduğumuz için ödenmeyeceğiz.

Peki ödenekli izin, resmi tatilde ödeme ve hastalık durumlarında ödeme gibi haklarınızdan haberiniz var mı?

Halil Köprücü: Var. Ama bunlardan şu anda doğal olarak yararlanamıyorum. Bu işin öncülüğünü yapacak birileri lazım bize bu tarafta. Ama işçilerle biz bulamadık. Artık bizim burda yetkili kişilerimiz lazım gelsin bu işin öncülüğünü yapsın ve bu iş sona erdirilsin.

Duyduğumuza göre PEO bu işin öncülüğünü yapıyor. Doğru mu?

Halil Köprücü: PEO'ya gittim yazıldım. Bir iş buldum, yazıldım. 5 ay işleyebildim. Adam işim yok dedi. İş azlığı nedeniyle durdurulduk o işten. Tabii açıkta kaldık. Arayacağım dedi adam, hala daha aramadı. SEK diye bir sendika var orada. Ona gidemedik. Vaktimiz olmadı daha doğrusu.

Peki Türk tarafından size kimin yardım edebileceğini düşünüyorsunuz?

Halil Köprücü: Bence bu sendikalarda çalışan kişiler lazım bu işin öncülüğünü yapsınlar. Ben sigortalı olmaya gönüllü birisiyim.

Geçtiğimiz günlerde gazetelerde bir haber çıktı. Güney'de 8000 işçi çalışıyor fakat, bunların sadece 2000'i sigortalı. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Halil Köprücü: Şirketlerde işleyenler sigortalıdır. Bizim de çalışan arkadaşlarımız var. Onlarla birlikte sigortaya gitmemiz lazım. Bir iki hafta içinde gitmemiz lazım yani. Çünkü çok şey kaybederiz. Gerek Ağustos tatili var, onları da kaybederiz. Sigortasız çalışmak kötü, başımıza bir kaza gelir, sorumlusu yine biz oluruz. Yani cebimize birşey girmez.

Peki sizleri bu haklarınızla ilgili bilgilendiren bir kurum var mı? Yoksa siz kendi çabalarınızla mı öğreniyorsunuz bunları?

Halil Köprücü: Yok, hiçbir kurum yok.

NAZLICA

Nazlı Şahin

"İktidar, ancak onu eğilip alma cesareti gösterenlerindir."

Dostoyevski

Barış ve özgürlük ortamının önündeki engelleri aşmak cesaretle kavganın içinde yer almakla başlar.

Ulusçuluk ve yasalarla belirlenmiş davranış biçimlerinin ötesindeki davranışlar, kişiyi kendisini çevreleyen adsız insanlar sürüsünden ayırır ve sınırsız bir bağımsızlık, özgürlük sağlar. Böyle bir kişinin dünyaya bakışında bireysellik değil toplumsal kurtuluş ve evrensel bir sevgi vardır.

Sevdiğini sanmak ya da kişisel çıkarlar uğruna seviyor gibi yapmak değil, sevmek, ona emek harcamak sevgiyi büyütme cesaret ister.

Ancak bu cesareti gösterebilen kişiler halkların kurtuluş mücadelesinde başarı gösterir. Tarihsel süreci incelediğimizde bunun bir çok örneğini görmek mümkündür.

Marksizmi Leninizmi rehber edinmiş Sosyalist Partiler bu cesareti göstermişler ve bunu dünya halklarıyla paylaşmışlardır.

Ve dudaklarında şöyle bir haykırış vardır;

"Savaş ölümlerinin arasına gömseniz bile beni bir komutanın gözünün üzerinde doğacağım, üzerime yağsın yağmur, güneşi verin bana. Emekçi ve yoksul halkım, senin gövdenin sürdüğü gövdem, bir ekilip bin derilen bir tarlaya dönüşecek. Barış ve özgürlük dansını yöneten sabit merkezim ben. Yan ve düş içime: Canlı kireç çukuruyum, sizlerin dert kemiklerini iyileştiren. Gözlerimden yüksel. İmgeler fıskırır gövdemden. Bu suları iç ve doğarken unuttuklarını anımsa. Küçük güneş taşıyım ben. Çarparsan bana, dünya tutuşacak. Bu tutuşan ateş barış ateşi olacak, ellerinde tut. Birlikte taşıyalım bu ateşi ışığın şen hükümlerlik kurduğu yere, çocuklarımızın umarsız kahkahalarını duymak için barış sözleşmesinin yapılacağı diyarlara taşıyalım bu ateşi seninle."

Kıbrıs'ta yaşayan insanlar, sizlerin de bir Sosyalist Partisi var ve cesaretle bu kavganın içinde.

Onların dudaklarından dökülen bu sese kulak ver. Ve; Yıllardır seni sürüleştiren gocuklu celeplerin sopasının karşısında göster cesaretini. Tutuştur barış ateşini...

Parka

Ziya Çelik

Farkı Farkedin

22 Nisan'a gireli 1 dakika olmuş..
Elde kova, içinde tutkal, öbür elde fırça ve afişler ekipler halinde seçim panolarını geziyoruz.
Lefkoşa 2 numaralı pano bizim! KSP'nin..
Gecenin karanlığında afiş yapmak da ayrı bir zevk tabii ki..
İşin biraz da devrimci romantizm kısmı diyebiliriz..
Biraz heyecan, faşistler falan gelir de sorun çıkar diye etrafı inceleyen gözler (gerçi faşistler kafalarını kaldıramıyorlar şu sıralar ama neyse),
Yok afişin alt kısmı tam yapışmadı, yok tutkalı afişin üstüne kaçırdın tartışmaları derken,
Ekibimiz işini bitirip son bir kontrol için panoları geziyor..
Arabanın içi de "mis" gibi tutkal kokuyor..
Ahali de arabanın içinde sigaraları yakınca soğukta camları açmak farz oluyor..
Ve sonuç; şimdilik yırtılan, sökülen afiş yok..
İşlem tamam..
Evlere gidip uyuyabiliriz..

Bütün günün yorgunluğu üstümde..
Kendimi yatağa bırakıyorum..
Uyku bedene girdi..
Tam uykuya daldım derken, telefon

kafamın dibinde zingırdamaya başlıyor..
Daha önce bu telefonun sesi hiç bu kadar sinir bozucu gelmemişti yahu!
Yarı uykulu vaziyette telefonu açıyorum..
Karşımdaki ses;
-Bravo, her yanı ilk siz afişlediniz, diğerleri nal topladı, diyor..
Arayan bir arkadaşım..
Ee, diyorum, kolay mı... Dakik adamlarızdır biz, sen ne sandın bizi..
Arkadaşım gülüyor..
Ben de zoraki bir şekilde güler gibi yapıyorum..
Arkadaşımın uyumaya ve beni de uyutmaya niyeti yok, heyecanlı bir şekilde konuşuyor;
-Be gardaş, oyum sizindir bu seçimde bilesiniz. Farkı farketmek lazım!
-Sen farkettiler ama, diğer insanların da farketmesi için senin de çaba harcaman lazım, diyorum..
-Gene başladın lafazanlığa ha, yahu destek veriyoruz işte size daha ne istersiniz, diye yalandan kızıyor arkadaşım..
Aldırmiyorum..
-Yahu yarın konuşsak olmaz mı, biraz uyuyayım, diyorum..
Arkadaşımdan "izin" aldıktan sonra yarım bıraktığım yerden devam ediyorum

um uykuma...

Seçim panolarına dikkatli bakınız ey okuyucu..
Kim, hangisinden nerede farklıdır diye sorgulayınız..
Bakınız CTP, "gözüm Talat" aman pardon "çözüm Talat" diyor.
Türkiye hakim sınıflarıyla birlikte Kıbrıs sorununu çözeceğini sanıyor, Olan bize oluyor bunun içinde! Adamların boynuna asılmış 'altın kolye' olduk, 'kolyesi'nin havasıyla "kız (AB) tavlama" çıkıyor TC.
TKP'nin durumu çok mu farklı?
Sanki bu mesele beceri işiymiş gibi, "Talat yapamadı ben yaparım" havalasında..
CTP ile siyasi ayrılığı olmayan bir parti isterse tek başına iktidara gelsin, siyasetini emperyalizme karşı konumlandırmadığı sürece CTP'nin düştüğü bataktan başka bir yere düşmeyecektir..
DP-UBP ikilisi gene aynı tas aynı hamam..
Onlar da MAP, KAP gibi faşist kesimlerin oylarının peşindeler..
Ve tabii ki bir dönem barış yanlılarını destekleyen eski UB- DP'lilerin..
Bağımsız adaylar desen, birbirinden komik...

Kimisi az biraz TC'ye karşı durayım derken koştura koştura Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kapısında akşamı bulurken,
Kimileri de sanıyorum ki canları sıkıldığı için seçime girmişler..
Panolara dikkat et ey okuyucu..
KSP'nin farkını göreceksin..
Emperyalizme karşı çıkmaktan, ona karşı örgütlenmekten başka çaremizin olmadığını göreceksin.
Kıbrıs sorununun nedenini ve yaratıcılarını kim deşifre edebiliyor bu adada?
Kıbrıs sorununun çözümünü sorunun yaratıcılarıyla birlikte "çözmeyi" değil, o güçleri adadan atmayı kim öneriyor sana?
Irak'ta şu anda milyonlara kan kusturanların bu adaya barış getiremeyeceğini kim açıkça söyleyebiliyor sana?
Eli kanlı kasap Colin Powell'la çektiği resimleri seçim afişlerine koyanların sana verebilecekleri bir barış var mı?
Yok!
O halde; tüm emek güçleri KSP'de birleşmeli!
Tüm emek güçleri oylarını 17 Nisan'da Zehra Cengiz'e vermelil!
Bunun başka yolu yok!

REEL SEKTÖR CANLANACAKMIŞ

Maliye Bakanlığı Müsteşarı Zeren Mungan yaptığı açıklama ile Kalkınma Bankası ve Vakıflar Bankası tarafından kredi verilme işlemine önümüzdeki haftadan itibaren başlanacağını söyledi.
Bu krediler ise yarım kalmış en az 60 yataklı otellere, öğrenciler için yurt projelerine, tersaneciliğe ve gazinosu olmayan otellere verilecek.
Bu sayede de, Maliye Bakanlığına göre reel sektör canlanacak..
Kredilerin verildiği yerlere bakarsak bir canlanma olacağı kesin.
Ancak bu canlanma sadece patronları kapsayacak.
Neden?
Krediler halka değil, patronlara verilecek de ondan..
Verilecek kredilerle halk yararına ücretsiz kurumlar, binalar yapılacağına, patronların işlerini daha da genişletmeleri sağlanacak da ondan..
Bunun adına da "reel sektörün canlanması" deniyor.
Bravo!
Né de güzel canlandırıyorsunuz sektörü!
Bu ülkede bir insanın yaşayamayacağı koşullarda yaşamak zorunda bırakılan ve sizlerin "kaçak işçi" dediğiniz işçiler var!
Kumarhane sahiplerine, binbir pisliğin içinde tepişenlere paraları dağıtacağınıza, bu işçilere ücretsiz konutlar yapsanıza!
Bu ülkede okul parasını ödeyemediği için okulunu bırakmak zorunda olan gençler var!
Kara para aklama cennetlerine kredileri yağdıracağınıza, bu çocukların eğitimine katkıda bulunun!
Bu ülkede memurlar kaç zamandır tek kuruş zam bile alamadılar.

İnsan eti pazarlayan ve pazarlanan batakhanelere kredileri saçacağınıza, memurunuzla zam yapın!
Bu ülkede ekonomik durumu berbat o kadar çok insan var ki!
Ama sizler, insan eti pazarlayarak para kazananlara, kumarhane işletmecilerine, binbir türlü rezilliğin, pislüğün içinde gününü gün edenlere kredi vermek taraftarısınız!
Sizlere göre kâr için anasını bile satabilecek olan adamlara verilen paralar ekonomiyi kalkındıracak!
Sizin mantığınıza göre yerli/yabancı ne kadar kapitalist varsa bunlar desteklenmeli ki, bu kapitalistler de halka "iş olanakları" açarak insanların karnını doyurmalı ve böylece ekonomi gelişmeli!
Bu mantığı siz kimlerden öğrendiniz? Mc Donalds'lardan mı? Boyacı'dan mı? Sabancı'dan mı?
Bu sülükleri besleyenler bunların yanında çalışan işçilerdir baylar! Onlar bizi değil, biz onları besliyoruz!
Ama sizler, ülke burjuvazisinin zenginliklerine zenginlik katmayı, halkı ise daha da fakirleştirmeyi programınıza koymuşsunuz!
Bir de kendinize sosyalist demeniz yok mu?
AB'niz size böyle öğretiyor bu işin ABC'sini öyle değil mi?
ABD'nizden öğreniyorsunuz bu işin ABC'sini öyle değil mi?
Anavatanlarınızdan öğreniyorsunuz bu işin ABC'sini öyle değil mi?
Siz önce içinde yaşadığınız topluma ve onun önceliklerine bakın, ondan sonra kredileri, arpalıkları burjuvaların eline teslim edin!

ÇADIRDA YAŞAYANA SINIRDIŞI

Hamitköy girişindeki ormanlık bölgede kurdukları naylon çadırların içinde yaşayan Türkiye kökenli insanlar üzerine yapılan haberler "sonuç verdi" ve bu insanlardan 5'i sınırışı edildi.
Bölge halkına rahatsızlık verdiği iddia edilen, şikayetlerin ve olayla ilgili haberlerin artması üzerine bölgeye baskın yapan polisler, 5 kişiyi sınırışı ettiler.
Bölge halkından alınan bilgilere göre, bu insanların incik boncuk sattığı ya da dilenerek yaşamlarını devam ettirdikleri belirtiliyor.
Naylon çadırlarda yaşayan insanlar ise, kendilerinin keyiflerinden böylesi izbe yerlerde yaşamadıklarını, paraları olmadığı için ev tutamadıklarını ve Kıbrıs'a iş bulmak için geldiklerini söylüyorlar.
Polisin uygulamasına ne demeli?
Polis, bu insanları sırf kötü koşullarda yaşıyor diye mi sınırışı etti?
O halde fakir olan ve konut bile olmayan yerlerde yaşayan herkesi polisin sınırışı etmesi gerekiyor.
Polis, bu insanları incik boncuk sattığı için mi sınırışı etti?
O zaman tüm incik boncuk satanları sınırışı etmesi gerekiyor.

Polis bu insanları dilencilik yaptığı için mi sınırışı etti?
O zaman tüm dilencileri sınırışı etmesi gerekiyor.
Sorun, bu insanların memleketlerini bırakıp neden Kıbrıs'a geldikleridir.
Sorun, bu insanların -eğer doğruysa- neden dilencilik yaptıklarıdır.
Sorun, bu insanların neden böylesi kötü koşullarda yaşadıklarıdır.
Bu insanların düzgün, iyi bir işi olsa, dilencilik yaparlardı mı?
Bu insanların geliri iyi olsa, neden çadırda yaşasınlar?
Ekonomik sistemin adaletsiz olmasının cezası ekonomik sistem kurbanı bu insanların sınırışı edilmeleri mi?
Sınırışı ederek ne kadar düzeltebileceksiniz?
Sınırışı etmeyle ancak "görüntüyü" düzeltebilirsiniz!
Fakir-yoksul ayrımını, ezen-ezilen ayrımını yok edemezsiniz!
Evin içindeki tozları halının altına atmaya benzer bu uygulama.
Ekonomik sistemi yıkıp yerine insana yakışan, adil, eşit bir sistem kurmadığımız müddetçe, bunlar ezilenleri sınırışı etmeye devam edecekler.
Bize düşen görev, kapitalist ekonomiyi yıkmak ve bu ekonominin sadık bekçilerini sınırışı etmektir!

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan

Franco'nun Son Heykeli Söküldü

İspanya'yı kana boğan ve dünya faşistlerinin gözdesi olan General Francisco Franco'nun Madrid'deki son heykeli ölümünden otuz yıl sonra kaldırıldı.

Yedi metre yüksekliğindeki Franco heykelinin Çevre Bakanlığı binası önünden sökülüp götürülmesi fazla göze batmasın diye gece geç saatlerde gerçekleştirildi. Hükümet Franko'yu atı üzerinde gösteren ve 1959 yapımı heykelin kaldırılacağı konusunda daha önce bir açıklama yapmayarak faşistleri fazla incitmemeyi tercih etti.

Yine de çevrede toplanan yüz civarında Madridlinin bir kısmı heykelin

kaldırılmasını öfkeyle protesto etti, bir kısmı da sevinç tezahüratları yaptı.

Bir grup Franco taraftarı İspanyol faşistlerinin marşı olan Cara al Sol'u söyledi ve bu dönemde kullanılan şekilde kollarını kaldırarak selam durdu.

Çevre Bakanlığının sözcüsü, General Franco'nun heykelinin hem yeni bir inşaat planı yüzünden, hem de İspanya'nın diktatörlükle yönetildiği dönemin istenmeyen bir anısı olduğu için kaldırıldığını söyledi.

Birleşik Sol Partisinden Gaspar Llamazares heykelin sökülmesi kararını "geçikmiş karar" olarak niteledi ve memnuniyetle karşıladıklarını belirtti.

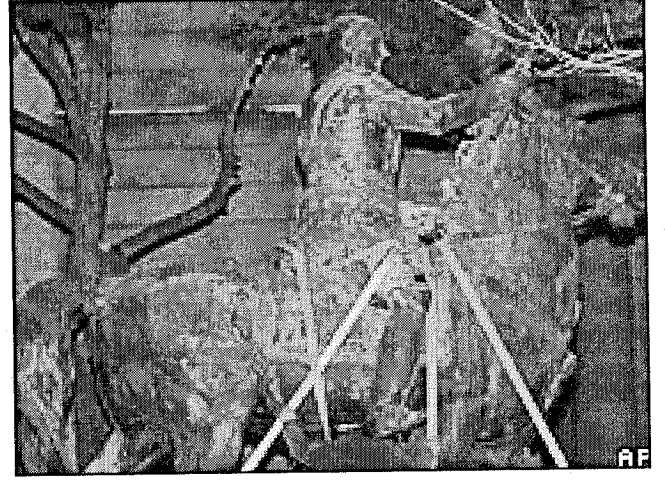
General Franco Cumhuriyetçi hükümete karşı 1936-39 yıllarında yürüttüğü faşist

saldırısının ardından iktidara gelmiş ve 1975'teki ölümüne kadar İspanya'yı yönetmişti.

Ölümünden ve İspanya'nın anayasal monarşiye geçişinden sonra ülkenin dört bir yanındaki Franco heykelleri ve anıtları bir bir sökülmeğe başlanmıştı.

Franco aleyhtarlarının kırmızı boyalarla saldırısına uğrayan

heykelin söküldükten sonra bir depoya kaldırıldığı açıklandı.

Yunanistan'da Genel Grev

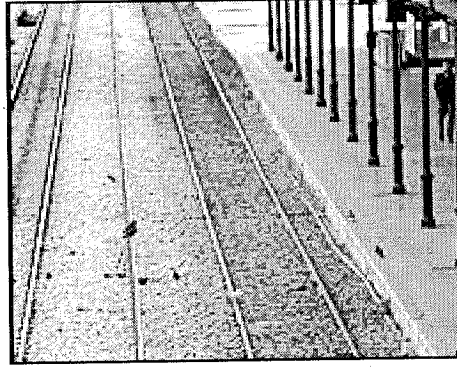
Yunanistan Mücadeleci İşçiler Cephesi'nin (PAME) çeşitli taleplerle yaptığı 24 saatlik genel grev çağrısı, işçi sendikalarının hemen tamamı tarafından desteklenince, ülkede tren, okul, sosyal hizmetler ve diğer bütün kamu hizmetleri durdu.

PAME 8 saat işgünü, sosyal güvenlik sisteminin geliştirilmesi, haftada 35 saat çalışma, ücretlerin yükseltilmesi ve sağlık sisteminin halk yararına yeniden düzenlenmesi talepleriyle genel grev çağrısında bulunmuştu.

AB yasaları çerçevesinde hükümetin bütçe açığını kısıtlamak amacıyla işçilerin gelirlerini azaltmayı hedefleyen girişimlere karşı duran kamu ve özel sektör işçileri bir günlük genel grev ile

ekonomide kimin gücü olduğunu kapitalist-emperyalistlere açıkça gösterdi. AB Komisyonu Başkanı Yunanistan hükümetine bütçe açığını kısıtlaması halinde 2007 yılından itibaren milyarlarca Euroluk yardımı keseceği uyarısında bulundu.

İşçi sendikaları içinde önemli bir güce sahip olan PAME'nin bu çağrısının ardından, diğer konfederasyonlar 4 saatlik iş bırakma kararı aldı. Ancak Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE) ve Kamu

çalışanları Sendikası'nın (ADEDY) aldığı bu karar, tabanları tarafından yetersiz bulundu. Kısa süre içinde birçok işçi ve kamu emekçisi sendikası, PAME'nin

çalışanları Sendikası'nın (ADEDY) aldığı bu karar, tabanları tarafından yetersiz bulundu. Kısa süre içinde birçok işçi ve kamu emekçisi sendikası, PAME'nin

hizmeti veren kurumların çalışanları ve 24 saatlik eylemin dışında kalan diğer kamu görevlileri, bazı özel sektör çalışanlarıyla birlikte genel greve destek verdiler.

Kamu sektörü ile özel sektörden medya çalışanları da, Atina Gazeteciler Sendikası'nın çağrısıyla 12.30-14.30 arasında 2 saatlik iş durdurma eylemi yaptı.

Genel grevin başladığı saatlerde, başkent Atina'da büyük bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Mitinge, PAME saflarında 50 binden fazla işçi ve emekçinin katıldığı görüldü. Coşkuyla eyleme lise ve üniversite öğrencileri ile çok sayıda kitle örgütü de destek verdi.

PAME üyesi işçiler, mitingden önce, Ticaret Bakanlığı binasını işgal etti. İşçilerin binaya girmesini engellemek isteyen görevliler dışarı atıldı. Binaya, üzerinde taleplerin yazılı olduğu dev bir pankart asıldı. İşgal, saatlerce sürdükten sonra olaysız sona erdi.

Zanon İşçilerine Saldırısı

2001 yılında Arjantin'deki ekonomik krizin ardından kapatılan ancak işçilerin işyerini işgal ederek üretime tekrardan devreye koyduğu 200 kooperatif işletmeden birisi olan Zanon seramik işletmesindeki işçilere saldırılar tekrar arttı.

Arjantin'in güney eyaleti Neuquen bölgesinde 2001 yılından beri başarılı üretim yapan Zanon

işletmesine karşı hükümet ve işyerini kapatan işletme sahipleri yokoluşa terk ettikleri işletmeyi geri almak için saldırılarını yoğunlaştırdılar.

IMF ve hükümetlerin "verimsiz" olarak niteledikleri işletmelerin işçilerin gayreti sayesinde nasıl başarılı işletilebileceğinin örneği olan Zanon İşletmesi tüm dünyadaki işçilerin IMF politikalarına karşı duruşta örnek teşkil ediyor.

4 Mart günü Zanon'da çalışan bir işçinin karısı güvenlik kuvvetlerine ait bir arabayla zorla kaçırılarak işkenceye tabi tutuldu. Yüzünü, ellerini, kollarını ve göğüslerini kesen işkenceciler daha sonra Zanon işçisinin karısını nasıl kaçırdıklarını açıklayarak Zanon çalışanlarına tehditler savurdular. Seramik işçileri sendikasının Genel Sekreteri ve

Zanon işçisi olan Raul Godoy ile sendikanın avukatı Mariano Pedrero'yu da öldüreceklerini basına açıklayan işkenceciler, 2001 yılında kapatılan işletmelere el koyan ve tekrar çalışmaya başlatan tüm işçilere aynı tehditleri savurdular.

Zanon işçisinin karısına karşı yapılan bu insanlık dışı işkenceyi protesto etmek amacıyla 30 bin

Neuquen kadını 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde gösteri yaptılar.

"Bu hükümet siyasi tutukluları hapisshanede tutarken Zanon işçilerinin öldürülmesi karşısında sessiz kalmayacağız" diyen Bruksman işçileri Zanon'a karşı saldırılara karşı dayanışma içerisinde hareket edeceklerini açıkladılar. Diğer yandan daha iyi iş koşulları için grevler yapan Metro işçileri de Zanon işçilerini yalnız bırakmayacaklarını açıklayarak rejime karşı sınıfsal bir duruş sergilediler.

Zanon'daki bu olay karşısında açıklama yapan Alejandro Lopez "Polis Zanon'na yardım etmemektedir... Neuquen'de olan bu olaylar eyalet hükümetinden habersiz olmaz" diyerek Zanon fabrika işçisinin karısına karşı yapılan bu saldırının arkasında kimlerin olduğunu açıkça söyledi.

Obreros de Zanon

Guatemala'da polis saldırısı

Guatemala'da geçtiğimiz hafta hükümetin Orta Amerika Serbest Ticaret Anlaşması'nı (CAFTA) onaylamasının ardından başlayan protesto gösterilerine acımasızca saldıran polis, bir emekçiyi öldürdü. Quiche'de Meksika sınırına giden yolun kapatıldığı protesto gösterisi sırasında polisin saldırısı nedeni ile çatışma çıktığı ve bir öğretmenin hayatını kaybettiği öğrenildi. İnsan hakları savunucusu Rail Rodriguez, eylemin barışçıl olduğunu ve çatışma çıkmasının nedeninin polisin tavrı olduğunu söyledi. Tanıklar, polisin halkın üzerine gerçek mermi sıkıldığını açıkladı. Oysa 1996'da çıkan bir yasa ile, eylemlerde gerçek kurşun

kullanılması yasaklanmıştı. Çarşamba günü bölgedeki liseler, öğretmenlerin ölümü nedeniyle boykot yaptı. Bazı kaynaklar, polisin kalabalığa rastgele ateş açması ile ölenlerin sayısının 3 olduğunu iddia etti. Guatemala Devlet Başkanı Oscar Berger birkaç gün önce eylemlerin bitirilmemesi durumunda güç kullanacaklarını söyleyerek halkı tehdit etmişti. Berger'in iktidara geldiği 2004 yılından beri ülkede yapılan protesto eylemlerine polis ve ordu güçlerinin acımasızca saldırılarının arttığı belirtiliyor. Geçen yılın ağustos ayında da eylem yapan köylüler polisin saldırısına uğramış ve 10 köylü hayatını kaybetmişti.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz ve Parti yetkilileri sivil toplum örgütlerine ziyaret başlattı

KSP'nin ÇAĞ- SEN Ziyareti

Kıbrıs Sosyalist Partisi yetkilileri 21 Martta başlattıkları Sendika ve sivil toplum örgütlerini ziyaretlerine devam ediyor. İlk olarak KTOEÖS'ü ziyaret eden KSP yetkilileri, 22 Mart Salı günü de ÇAĞ- SEN' i ziyaret etti.

ÇAĞ-SEN Başkanı Ertaç İçemen ve yetkililerin hazır bulunduğu ziyarette, KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz'e, Genel Sekreter Kazım Öngen ve Siyasi Büro sekreteri Mehmet Süleymanoğlu eşlik ettiler.

KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen artık halkın önüne alternatif çözüm önerileriyle çıkmak gerektiğini belirtti. Bu sürecin bizlere Kıbrıs sorununun nasıl çözülemeyeceğini gösterdiğini, sorunun yaratıcılarının yani emperyalist güçlerin Kıbrıs sorunu gibi bir dertleri olmadığını ve bu nedenle Artan Annan Planı gibi bölücü ve milliyetçiliği aşılayan planlara sarılmanın saflık olduğunu söyledi.

Ziyareti memnuniyetle karşılayan ÇAĞ-SEN Başkanı Ertaç İçemen ise yaptığı konuşmada, halkın önüne alternatif koyma yolunda KSP'nin bu haklı savaşını doğru bulduklarını belirterek halkın her kesiminin de destek vermesinin gerektiğini vurguladı.

Ülkemizin 4 senedir yaşadığı hareketlilik sonrası bu sorunun

çözülmemesi ve gerçekten kendine "sol" diyen partilerin halkı da buna inandırarak boşa vaatler vermesinin, onlar da dahil herkes üzerinde oluşturduğu olumsuzluktan bahsetti. Ama

artık geline süreçte iyi propagandayla geniş halk kitlelerine inerek gerçekten hedefin ne olduğunu anlatma zamanının geldiğini anlatan İçemen, bu verilen mücadelenin uzun soluklu olması gerektiğini, amacın

sadece ortak vatan yaratmak değil ülkede sosyalizm yolunda daha sağlam adımlarla yürümenin formüllerini geliştirmek gerektiğini söyledi.

"Artık Ezbere Son"

Toplantıda bulunan Kıbrıs Sosyalist Partisi Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu, artık Kıbrıs'taki "solun" farkının ortaya çıkması gerektiğini, işte bu noktada KSP'nin ortaya çıktığını belirtti. KSP'nin ülkede bulunan diğer partilerden farkını ortaya koyan Süleymanoğlu, "eğer tüm partilerin ezberlediği şeylerin dışına çıkıp da kendi alternatifimizi yaratmazsak bu iş olmaz, olamaz, işte Kıbrıs Sosyalist Partisi bu noktada alternatif bir çözümle bu seçimlere girmiş ve elinden geldiği kadar da halkın yararına olan görüşlerini geniş halk kitlelerine ulaştıracaktır." Dedi.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ CUMHURBAŞKANI ADAYI ZEHRA CENGİZ KTOEÖS'Ü ZİYARET ETTİ

KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz, KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen ve Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu'ndan oluşan bir heyet, 21 Kasım Pazartesi günü KTOEÖS'na ziyarette bulundu.

Ziyarette ilk sözü alan KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen, Kıbrıs sorununun 30 yıldır gündeme getirildiğini, Kıbrıs'ta çözümü aradığını iddia eden güçlerin Kıbrıs sorununun

yaratıcıları, adayları bölener olduğunu belirterek Kıbrıs halkının o güçlerden medet umması gerektiğini, onların Kıbrıs sorununu çözemeyeceğini, bu sorunun çözümü için tüm emek güçlerinin bir araya gelmesi gerektiğini belirtti.

Öngen konuşmasında sendikalara değinerek, özellikle Annan Planı öncesinde sendikaların itici güç olduğunu vurguladı. Bugün gelinen süreçte sendikalardaki pasifliğe ve süreci bekleme eğilimine eleştiride bulunan Öngen sendikalardan emek cephesinin oluşturulması için destek beklediklerini kaydetti.

KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz ise bir KTOEÖS üyesi olarak sendikaların içinde yıllarca mücadele

ettiğini, bu sendikaların harekete ivme katan güçlerden birisi olduğunu söyleyerek Kıbrıs sorununa emek eksenli bir bakış ile çözüm getirilebileceğini, emperyalizmin dayatmalarının reddedilmesi gerektiğini vurguladı.

Bağımsız, bağlantısız, üslerden arınmış Kıbrıs için KTOEÖS'ün desteğini isteyen Cengiz, alternatif çözümü üretmek için işbaşı yapılması gerektiğini belirtti.

KTOEÖS Başkanı Adnan Eraslan ise, Zehra Cengiz'in çalışma arkadaşı olduğunu ve KTOEÖS'te

birlikte çok mücadele verdiklerini, Cengiz'in mücadelecisi yapısını her zaman takdir ettiğini söyledi.

Eraslan, gerek DÖKAY konusunda, gerekse de sendikal mücadelede Zehra Cengiz'in büyük çalışmaları olduğuna dikkat çekerek, Cengiz'in ideolojik görüşlerine saygı duyduğunu ve hedefi doğrultusunda hareket etmesini taktikle karşıladığını belirtti.

Eraslan konuşmasına devamla, toplumda farklı ideolojik görüşlerin de söylenmesi gerektiğine vurgu yaparak bu görüşlerin toplumda tartışılması gerektiğini, Cengiz'in de Cumhurbaşkanı adayı olma amacının bu görüşlerini yaymak, tartışmak, tartıştırmak olduğunu kaydetti.

PERGAMOT VE GÜNEŞ

Aydın Adamoğlu

1. Pergamot ve güneş odama girmek istiyorlar. O onu iter, o onu. Okuyamıyorum.

Okuduğumu anlayamıyorum. Somali'de, Mozambik'te, yardım kamyonuna uzanmış gibi siyah eller görüyorum pencereden. Birbirlerini itenler, ezenler. Meccani süt tozunu veresiye defterinin bir köşesine yazmış NewYork'taki BM binasının 25inci katındaki bakkal. Kara sinekler, meccani su içiyorlar kucaklarda ki ölü çocukların donmuş gözlerinden. *Cogito ergo sum'u hiç duymamış bir baba mezar kazıyor. Ama biliyor.

Dudağının ucunda. Söyledi söyleyecek. Ben anlıyorum, kireçleri avuç avuç çukurcuklardaki, iki ucu bağlı torbacılara atışından.

'Ben gördüm' dedi güneş elimden çekerek. 'Gel vurdukları yeri sana göstereyim'.

'Sonra' dedim güneşe. Oysa sonra yoktu matematikte. 1+1=2ydi dün de, bugün de, yarın da. Ve gittikçe derinleşen bilgi boşluğuma atılmıştı ne kadar bilinmeyen, ne kadar aranan, ne kadar bulunmayan kaybolmuşlar varsa. Yoksa bu sağır güneşle el kol hareketleri ile de anlaşılabilir. Pergamotla konuşabiliyoruz. Mum çiçeklerinin benim olmadıklarını söylüyor. 'Gel' diyor o da. 'Gel sana gömdükleri yeri göstereyim'.

2. Yok yok. Kavgı o değil. 'Cogito' değil artık en büyük soru. En büyük soru, boşluğa attığım soru işareti. Bildiğiniz (?) soru işareti. Demirden dökülmüş büyükçe. Barbaros'un çapası kadar. Onu attım. Dibe vurana

kadar kulağım tetikte, kımıldamadan durmak istiyorum. Vuracak vurmasına 'Güm' diye bir ses. Gözlerimin açık olmasını istiyorum.

Fakat olmuyor. Pencereden girmek isteyenler var odama. Ve uykusuzluğun verdiği sızı, damar damar kıpkırmızı vuruyor cama.

Ya yerçekimi yoksa beynimde?

3. Yoksa yok. Ona da mı maraz? 'Güneş yön değiştirdi' diyecektim. Ne kadar yanlış söylüyordum. Aslında, pergamot ağacı ile odam dönüyor. İkindiden sonra pergamot karanlıkla sürdürecektir mücadelesini. İtişme kakışma bitmeyecek. Ve gidip yanına ben ona soracağım. 'Niçin pergamot sen kurumadın?'. Eğilip kulağıma fısıldayacak. 'Evsahibini vurduktan sonra, toprak yumuşak diye altıma gömdüler. Ona gölge yapıyorum.

Kurusam ayıp olur adama. Direniyorum işte'. 'Kaz' dedi. 'Kaz da gör bana inanmıyorsan.

Mum çiçeklerinin onun . Pergamotluk öldü mü?'

Güümmmmm diye bir ses geldi derinden. 'Soru işaretimdir' dedim. 'Dibe vurdu'.

'Yok' dedi pergamot 'gece yere düştü. Duyduğun, siyah rengin sesidir'.

4. Güneş gitti gideli, biri yıldızların elektrikleriyle oynuyor. Uzağın sigorta kutusunu arıyorum gecenin 3ünde.

*Düşünüyorum o halde varım. René Descartes.(1596-1650)

Kulis

Halil Yılmaz
halilyilmaz23@yahoo.com

HANGİSİ?

Kıbrıs adası yeniden bir seçim sürecine girdi. Üç yılda dördüncü kez sandık basına gidilecek. Ama bu seçimi diğer üçünden ayıran büyük bir özellik var. Yok yok cumhurbaşkanlığı olması değil.

İlk kez üslerden, garantörlerden, yabancı güçlerden arınmış, tam bağımsız, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programıyla seçime giren bir parti ve aday var bu seçimde. Kıbrıs Sosyalist Partisi adayı Zehra Cengiz bütün tv ve radyo kanallarında ve basın açıklamalarında bu sözleri bangır bangır söylüyor. Diğer bütün adayların söylemekten korktukları tam bağımsız Kıbrıs'ı hiç çekinmeden suratlarına yapıyor. Barışın garantörlerle değil, halkların birliği ile geleceğini, dış güçlerin adadan atılmadıkça emperyalist uşakların çözümsüzlüğü çözüm geliyor diye halka yutturacağını halka açıkça söylüyor. Çözüm ve kurtuluş burjuva planlar değil, halkların birliğindedir diyor Zehra Cengiz.

Bundan dolayı bence 2 aday var bu seçimlerde. Birincisi KSP'nin adayı Zehra Cengiz ikincisi de diğerleri. Neden diğerleri diyorum? Bir dinleyin diğerleri dediğimiz adayları.

Renklerinden başka neleri değişik? Hepsini aynı şeyleri istemiyorlar mı? Söylemlerinde kullandıkları kelimelerden başka neleri farklı? İyice bir düşünerek karar verin bu sorularıma.

Peki ya boykota ne demeli? Boykot halkın kendi tercihidir. Bir tepkidir halktan doğan. Başka bir deyişle halkın derin uykusundan uyanmasıdır. Peki halkı uyandırmaya hiç bir çaba göstermeden boykot kararı almak ne anlama gelir? Kendini tatmin etmek mi?

Yani bu seçim fazla karmaşık olmayacak. Ya KSP ya da diğerleri. Ya bu soysuz düzene devam ya da tam bağımsız birleşik bir Kıbrıs? Ya Türkiye, Yunanistan ve İngiltere iktidarlarıyla el ele ya da Türkiye, Yunanistan ve İngiltere işçi sınıfları ve halklarıyla el el? Ya Emperyalizm uşaklığına evet ya da anti-emperyalist bir Kıbrıs'a evet. Hangileri size uyuyor? Uşaklık mı, kendi kendinin efendisi mi? Bağımsızlık mı yoksa izolasyonların kaldırılması mı? Kültür emperyalizmi mi yoksa kendi kültürüne sahip çıkmak mı? Bunların cevaplarını bir düşünün. Hangisi sizin için ve insanlık için doğru ve yararlı? Cevabını siz verin...

GÖRÜŞ

Ali Yalçınay

Geçen sayıdan devam...

Yeni model Troçkizm'in ortaya attığı iddiaların diğerleri de şunlar! Mesela Ordu konusunu açıyorlar hemen...

"Komünist sistemde ordu yoktur". Evet. Doğru. Ama ülkenin ekonomik koşulları komünizme geçmiş vaziyette ve etrafımızdaki ülkeler kapitalizm-emperyalizmle yönetildiği bir düzende elbette ki ordumuz olacaktır. Bu "komünizm kurulamadı" ve "bu sistem komünizm değildir" anlamına gelmez. Tam tersine komünizm eğer o ülke içerisinde rahat çalışıyorsa ve üstün üretim tekniği ile komünizme geçiş olmuşsa bu ekonomik ve toplumsal ilişkiler komünizm değil mi? Ordu varlığını korur ama komünizm de hayatta olur ve sistem de komünist bir sistemdir. Sosyalizmden komünizme geçişini tamamlamıştır demektir. Devlet yapısına da değinelim. Komünizmde devlet yapısı yoktur. Evet. Doğru. Ama bir de işin öbür yanı var. Komünist sistemde devlet yapısı sosyalizmden farklı çalışır, içeride baskı altında tutacak sınıf (burjuvazi) kalmamıştır ve komünist ekonomiyi muhafaza eder. Çünkü eğer o günün koşullarında emperyalist kuşatma şartları varsa bu şekilde ilerler ve varlığını yürütür komünizm. Devlet farklı şekilde varlığını korur diye "komünizm kurulamadı ve kuru-

lamaz" anlamı çıkmaz buradan. ...

Ortam koşulları, ülke koşulları daha da gelişir duruma geldiğinde devlet ve ordu da zaten ortadan kalkmış duruma gelecektir. Ancak sistem komünizme geçmiş vaziyettedir. Yani o sistem "yeni yeni komünizme geçmiş!" demek değildir. Bu söylem tamamen Marksizm-Leninizm'den uzaktır. Çünkü öyle bir yapılanmanın ordusuz, devletsiz olduğu zaman komünizme geçtiğini söylemek demek Enver Hoca'nın tezlerini bir yerde doğruya götürür ve tüm dünyanın sosyalizme ulaşmasını ve tüm dünya da devrimin olmasını bekler duruma gideriz. Bu da toplumu ancak geriye götürür ve emperyalizm insanlığı yok etmeye devam eder...

Bu niteliklerden de şuna varabiliriz ki tek ülkede komünizm mümkündür ve uygulanır. Geçiş aşaması elbette ki zorluklarla doludur. Fakat Stalin yoldaş bunun da planını ve çizelgesini çizmiş ve bizlere doğru yolu göstermiştir.

Bunların teker teker yolları "Sosyalizmin Ekonomik Sorunları" kitabında ve "Politik Ekonomi" ders notlarında sayfalarca yazılmış, planları yapılmış ve uygulanmaya hazır bir şekilde bekleyen metotlardır. Bunları bir gün biz hayata geçireceğiz ve tüm bu "tek ülkede komünizm

kurulamaz" iddiasını savunanlara Lenin ve Stalin'in Troçki'ye verdiği ders gibi, biz de bugünün ve yarının yeni Troçkistler'ine gerekli dersi vereceğiz...

Ülkemizde ilerlenmesi gereken yol ve ilerleyeceğimiz yol da budur. Önce Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini kuracağız, sonra enkazı temizleyip sosyalizme doğru gideceğiz. Her türlü karşı-devrimci, anti-Marksist unsurlara rağmen ülkemizde aynen Lenin yoldaşın bizlere gösterdiği yoldan ilerleyip kendi ülkemiz koşullarında sosyalizmi kuracağız. Her türlü yeni versiyon Troçkizm'e hizmet eden ideolojileri reddederek, hepsini çatır çatır çatlatarak tek ülkede komünizmi, Kıbrıs'ta komünizmi Stalin yoldaşın yarattığı planla inşa edeceğiz.

Halk olarak, insan olarak kurtuluşumuzun başka çaresi yoktur. İzlenmesi gereken yol budur. İzlenmesi gereken siyaset budur. Yolumuzu doğru belirleyelim, ideolojik duruşumuzu iyi ayarlayalım ve hep ileriye doğru adımlarımızı atmaya devam edelim...

Barışa uzanmanın yegane yolu budur...

Zor mudur?

Yahu hangi barışa uzanmak kolay olmuştur ki... Bizde de barışı getirmek

kolay olmayacak... İnsanlık için Sonsuz Barış ancak sınırsız, sınırsız sömürsüz ve işgalsiz bir düzenle mümkündür. Başka yollara saparak kolay yollardan barışı getirme iddiaları ise tamamen kalıcı olmayan ve temel duruşu emperyalizme ve sömürü düzenine dayanan platformlar olabilir. Onun da değişmesi ve günün sonunda mücadelenin yerini Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetine dönüşeceği kaçınılmaz bir realitedir...

Aynen bugün uygulanması gereken siyaset gibi, aynen yarın uygulayacağımız, komünizme ulaşana kadar uygulayacağımız siyaset gibi...

Sözümüz Avrupa'ya Amerika'ya falana filana değil, Kıbrıs halkınadır...

Siyaset sıcak olacaktır çünkü siyasetimiz en devrimci en ilerici siyasettir...

Çıkış yolu ise bellidir: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti...

Tüm Şubat seçimleri boykotçularına ve rejimden beslenenlere, yeni model Troçkistler'e ve onun gerici güçlerine hizmet edenlere buradan duyurumuzdur...

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!
Yaşasın Komünizm!

YENİ KIZIL ELMA MI?

Rauf Denktaş'ın, kendisine cumhurbaşkanlığını bıraktıktan sonra ne yapacağı konusundaki soruya verdiği yanıt düşündürücü...

Denktaş, sık sık cumhurbaşkanlığını bıraktıktan sonra "çizmeleri giyip halkın arasına karışmak", "mücadeleye devam etmek", "TMT'den emekli olunmayacağı" şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Ancak yukardaki soruya verdiği yanıt, Denktaş'ın nasıl siyasi bir yapılanmaya gidebileceğine dair bizlere ipuçları veriyor.

Ne demiş Denktaş?

Milli davadan yana, anavatanına bağlı, bağımsızlığı, devleti koruyacak olan tüm güçlere açık olacak bir platform, çatı kurmayı düşündüğünü söylemiş.

Anlaşılan Denktaş cumhurbaşkanlığından sonra, ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken milli güçleriyle birlikte bir yapılanmaya gidecek.

Kızıl Elma Koalisyonu bile olabilir bunun ismi...

Birleşik Cephe kuracak Denktaş Birleşik Cephe!

Komünizme Karşı Birleşik Cephe!

Denktaş'ın bu çatı oluşumu konusunda yalnız kalmayacağını düşünüyoruz. Türkiye'de üzerinde etkisinin olduğu

faşist çevreler, sermaye çevreleri, Özel Harp Dairesi'ndeki "adamları" buna destek olacaklardır.

Kıbrıs'taki faşistleri de etrafına toplayınca, al sana Kızıl Elma...

Al sana provakasyon örgütü...

Al sana legal TMT...

Olamaz mı?

Olabilir...

Herşey olabilir...

Olmayabilir de...

Bu türde bir

faşist örgütlenmeye gidilebileceği ihtimali de akıllarda tutulmalıdır.

Sanki şimdiye kadar böyle faşist örgütlenmeler yok muydu diye-

bilirsiniz.

Elbette vardı ancak, Denktaş cumhurbaşkanlığından sonra böylesi örgütlenmeye gitmesine dair bir yerlerden "tavsiye"ler aldıysa, işi sıkı tutabilir...

Bu yüzden uyanık olmak durumundayız.

"TC artık Denktaş'ı gözden çıkardı, Denktaş'ı istemez" mantığına saplanamayalım.

Aynı şekilde "Denktaş herşeydir, her şeye kadirdir" mantığına da saplanamayalım...

Denktaş'ın derin güçlerle olan münasebetlerini akıllarda tutup, emperyalistlerin Denktaş gibi maşaları istedikleri zaman kullanabileceklerini unutmayalım, o şimdilik yeterlidir.

EKONOMİ BAHANE, TALAN ŞAHANE

Haravgi gazetesinin haberine göre Annan Planı'nın referandumda reddedilmesinden sonra kuzey Kıbrıs'taki Rumlara ait malların satışında büyük bir patlama gerçekleşti ve şimdiye kadar 2 milyar Amerikan Doları tutarında mal satıldı.

Malları alanlar arasında Ruslar, Japonlar, İngilizler, Türkiyeliler'in yanı sıra Rumlar'ın da olduğu önceki gelişmelerden dolayı bilgimiz dahilinde...

Girne'den Karpaz'a kadar her yeri beton yığını haline getiren müteahhid firmaların faaliyetleri kimlere yarıyor-muşu şimdi anladık mı?

Memleketi parsel parsel Rus mafyasına, İngiliz'e vs. satanların ekonomik düzeni değil mi bu!

Ve tüm bu gelişmelere karşı hükümet ne yapıyor?

Gözlerini yummuş, bu tür talan faaliyetlerinin ülke ekonomisine gelir getirdiğinden dem vurabiliyor.

Memleket talan edilirken, ekonomimiz geliyor diyerek birileri neredeyse göbek atıyor!

Ekonomi geliyor ancak müteahhidlerin ekonomisi geliyor, üzerine konulan, birileri tarafından peşkeş çekilen, yağmalanan arazilerin üzerinden birileri trilyonlar kazanıyor.

Şimdiye kadar 2 milyar dolarlık satışın başka ne anlamı olabilir?

Bu para kimlere gidiyor?

Bu malları, arazileri, evleri alanlar kimler?

Bu evler, kimlerin arsaları üzerine yapılıyor?

Bu soruların yanıtlarını düşünelim ve memleketi kimlerin parsel parsel sattığını, kimlerin de bunlara "ekonomik gelişme" diyerek alkış tuttuğunu görelim!

Kıbrıs Cumhuriyeti ise, kuzeyden mal alanları tutuklayacağını ve hapis cezasına çarptıracağını söylüyor.

Buyrun buradan yakın...

Kuzeydeki hükümet mal satışlarını artırarak için neredeyse amuda kalkarken,

Güneydeki hükümet, kuzeyden mal alırsanız hapse atarım sizi diyor.

Kimlerin çıkarlarının çatıştığını görüyor musunuz?

Finansı, parayı, sermayeyi elinde bulunduranların hükümetleri var iki tarafta da!

Güneydeki burjuvalar hükümetlerine baskı yapıyorlar ve kuzeyden değil, güneyden mal alınması için yaptırımlar uygulamasını sağlıyorlar.

Neden?

Amaçları, kuzeydeki burjuvaların kendilerine rakip çıkmasını önlemek!

Onların önünü kesmek, hatta kuzeydeki malları da kendileri alıp gene başkalarına satmak...

Kuzeyin burjuvaları da şimdilik semirmeyle meşguller.

Mal satışlarıyla, memleketi satmayla meşguller şu anda.

Yakında CTP hükümeti de güneyden mal alımlarını yasaklarsa hiç şaşırmanın...

Ne de olsa AKEL de, CTP de sermaye sınıfının sözcüleri olarak üzerlerine düşeni yapmak zorundalar!

KAVGAMIZ
ykavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKİM

Biz Ne Halt Yedik?

Tarih 18 Temmuz 2000, saat gece sekiz ile dokuz suları, yer İnönü Meydanı.

Meydanda toplanan 15 bine yakın bir kalabalık, Kıbrıs tarihinde bir ilke tanıklık ediyor.

Bir ilk, çünkü Kıbrıs Türkü ilk kez kendi kendini yönetme istenci ile, bu kadar kararlı bir şekilde iradesini gösteriyor.

Bu Kıbrıs Türkü'nün ayağa kalkışı, onurlu bir mücadeleye girişinin habercisidir.

O dönem yaşanan banka krizleri, Türkiye tarafından dayatılan ekonomik paketler ve dönemin Güvenlik Kuvvetleri Komutanı'nın Başbakan Yardımcısı Akıncı'nın demokratik istençlerine karşı gösterdiği militarist tutum ve nihayetinde askerin halka çizmelerini göstermesi yani Avrupa gazetesi yazarlarının "ajanlık" suçlaması ile tutuklanması, işte tüm bunlar Kıbrıs Türkünde bu ayağa kalkışı yaratan nedenlerdi.

18 Temmuz sonrası gelişen süreç damgasını "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz!" şiarı vurdu.

Bu gelişme başta Kuzey'in hakimiyetinde Türkiye yönetiminde ciddi endişelere yol açmıştır.

Ve bu endişeler Türkiye Hükümeti'nin bazı önlemler almasını

getirmiştir.

Tabii bu endişeler sadece Türkiye'de değil, Kıbrıs ile bağlantısı olan bir çok uluslararası hakim güçlerde de aynı endişeyi doğurmuştur.

Sonuç olarak hakim güçler çeşitli olasılıkları düşünerek, birçok olası plan hazırladılar ve süreci günümüze kadar taşıdılar.

Nedir bu süreç?

Bu süreç Kıbrıs Türkünde oluşan "kendi kendini yönetme" istencinin, "Türkiye ile birlikte hareket etme!" noktasına taşınmasıdır.

Bir düşünün şöyle bir!

Bundan yaklaşık beş sene önce meydanlara çıkarken birey olarak duruşumuzla, bugünkü arasında ne gibi farklar vardır?

Yani bizler kendi kendimizi yönetme istencini yüksek sesle söylemeye başlarken karşı çıktığımız Ankara yönetimine ve onun yerli sözcülerine karşı olan duruşumuz bugün hangi noktadadır?

Uzlaşmaz ve anti-demokratik, militarist Ankara bugün uzlaşıcı, demokratik ve sivilleşmiş durumda mıdır?

TC yönetimi üzerinde Asker'in söz hakkı ortadan mı kalkmıştır?

Yoksa Türkiye'de devrim olmuştur

da biz mi farketmedik!

AKP'nin iktidara gelişi ile başlayan süreç, Türkiye'nin demokratikleşmesi değil, anti-demokratik yapısının kamufle edilmesi sürecidir.

Geçirilen yığınla yasa sadece kağıt üzerinde vardır.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, faşist TC polisinin kadın eylemcilere uyguladığı şiddet bunun en bariz örneğidir!

SEKA fabrikasının kapatılma girişimleri ve buna karşı duran işçilere uygulanan anti-demokratik müdahaleler bunun en açık ispatıdır!

F Tipi cezaevlerinde katledilmeye devam edilen devrimci mahkumlar faşizmin dik alasıdır!

Vs. vs.

Ya ülkemizin Kuzey yarısında durum ne?

"Ankara'nın ne parasını, ne de memurlarını istemiyoruz!" şiarını atan sivil toplum örgütleri artık yoktur!

"Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz!" diye irade koyan sendikal mücadeleden geriye boş meydanlar kalmıştır!

Her gün TV ve Radyo programları yapıp, "Çözüm olmadan hiçbir şey düzelmez!" diyen tek bir programcı kalmamıştır!

"Yeşil Devrimi" öylesine bir hava

yarattı ki, bugün öne çıkarılan istenç "Çözüm" değil, Güney'de "Türk Okulu" açılması için mücadele çağrısıdır!

Hani "çözüm" olmadan hiçbir şey düzelmezdi!

Yaklaşık bir buçuk senedir sus pus olup "çözüm" için meydanları doldurmayı aklının ucundan dahi geçirmeyen sivil toplum örgütleri, şimdi şovenist bir şekilde "Türk Okulu" açılması için eylem yapmaktan bahsediyor!

"Güzellik Ukusu"nda olan TV-Radyo programcıları bir anda uyandılar ve meydanlar akıllarına geldi!

Bu "Yeşil Devrimi" bizi ne hallere getirdi!

"Denktaş'la Asla", artık "Denktaş'sız Asla" oluverdi, "İnadına Barış" da, "İzolasyonlara Hayır!"a dönüverdi!

Yahu biz ne halt yedik de farkına varamadık!

Barış, Barış diyerek, taksime doğru yelken açtık!

Ama hayat bir okuldur, hatalardan ders çıkarmak ve bir daha tekrarlama öğrenmenin en iyi şeklidir.

Yeter ki hatalarımızı görebilelim, yani öz eleştiri yapabilelim!

Var mısınız bir özeleştiriye?!

Yüzbinlerden Savaşa Karşı Protesto

Londra'da

ABD ve İngiltere'nin başını çektiği Irak'a saldırı ve işgalini protesto etmek amacıyla 19 Mart Cumartesi günü yüzbinlerce barışsever Avrupa'nın çeşitli kentlerinde protesto eylemi düzenlediler.

Londra'da 80 bin kişi eyleme katıldı. Kortejin başında Irak savaşında ölenleri simgeleyen ve üzerinde "100.000 Ölü" yazılı bir tabut da savaşa karşı oldukları için askerlikten istifa eden kişilerle, oğlunu Irak savaşında kaybeden Reg Keys tarafından taşındı. Kortej ABD Londra Büyükelçiliği önünde durarak elçiliğe deklarasyon vermek istemesine karşın buna izin verilmedi. Basına açıklama yapan "Savaşı Durdurun Koalisyonu" temsilcileri deklarasyonu mitinge katılanlara okuduktan sonra deklarasyonu sembolik tabutun üstüne ilaştırdı. Daha sonra Tabut ABD Büyükelçiliği önüne bırakıldı ve savaşta ölenler için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

"Askerleri Geri Getiriniz" teması ile yapılan gösteri daha sonra Londra'nın Picadilly yöresinden geçerek Trafalgar Meydanı'nda son buldu. "Bush, Blair, CIA bugün kaç çocuk öldürdünüz", "Bush Blair Terörist" gibi sloganların atıldığı gösteri yaklaşık 3 saat sürdü. Kortej boyunca gönüllü bando işçi marşları çalarak göstericilere eşlik etti.

Trafalgar Meydanı'nda yapılan konuşmalarda bir savaş haricinde hiçbir savaşın haklı olmadığı duyuruldu. Bu haklı savaşın sömürü ve yoksulluğa karşı yürütülen savaş olduğunu söyleyen konuşmacılar, bunun sağlan-

masına kadar haklı savaşın yürütüleceğini ve tüm diğer haksız savaşlara karşı durulacağını açıkladılar.

İstanbul'da

İstanbul'un Kadıköy İskele Meydanı'nda yapılan eyleme de 15 bin kişi katıldı. Türkiye'nin çeşitli sivil toplum örgütleri ile siyasi partilerin ortaklaşa düzenlediği eyleme örgüt temsilcileri meydana yan yana girdi.

Mitingde bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, ABD'nin saldırgan politikasına karşı barışseverlerin bir arada mücadele etmesi gerektiğini söyledi. ABD'nin Irak işgalinden sonra; İran, Suriye ve Venezuela'ya da saldırıyı planladığını

savunan Çelebi, Türkiye'deki siyasi iktidarın ABD'nin oyununa gelerek bu sürece dahil olmaması gerektiğini söyledi. ABD'nin Ortadoğu'daki politikasının kamuoyu tarafından anlaşılmasına başlandığını belirten Çelebi, bunun göstergesinin de halkın yüzde 82'sinin ABD'ye karşı çıkmasının olduğunu söyledi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ise yaptığı konuşmada, ABD'nin Irak işgaline küresel bir direniş bulunduğunu ve birçok ülkede protesto mitingleri düzenlendiğini ifade etti. ABD'nin Ortadoğu politikasının bölge ülkelerine de zarar verdiğini dile getiren Soğancı, Irak'ta başlatılan savaşın devam edeceğini ve başka

ülkelere de sıçrayacağını iddia etti.

Türk-İş adına bir konuşma yapan Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ise, ABD'nin 11 Eylül sonrasında başlattığı saldırgan politikasındaki asıl amacın Ortadoğu'daki enerji kaynakları olduğunu söyledi.

Glasgow'da

Glasgow'da yapılan eylemde ölen İngiliz, ABD ve Iraklıların isimlerinin yanında savaşı destekleyen milletvekillerinin de isimleri açıklandı.

Polonya'da

Polonya'daki eylemde Varşova'da göstericiler ABD elçiliği önünde eylem yaparak ABD'nin ve Polonya askerlerinin Irak'tan çekilmesi talep edildi. Polonya'nın endüstri şehri olan Katowice'de ABD ve İngiltere'nin Irak'tan derhal çekilmesi için sloganlar atıldı.

Atina'da

Yunanistan'ın başşehri Atina'da ABD Elçiliğine yürüyüş yapan 3 bin gösterici yaptıkları eylemlerle şehir merkezinin trafiğini 3 saat durdurdular.

Stokholm'daki Eylem

İsveç'teki eylemciler Stokholm'da Sergel Meydanı'nda protesto eylemi düzenleyerek "ABD Irak'tan Defol!" sloganları attılar.

Oslo'da

Oslo'daki eylemciler de Irak'a gönderilen 10 subayın derhal geri gelmesini talep ettiler.

Madrid'de

Madrid, Barselona ve San Sebastian'da yapılan eylemlerde "Savaşa Son" çağrıları yapıldı.

ZEHRA CENGİZ TÜM İŞÇİLERİ, EMEKÇİLERİ EZİLENLERİN PARTİSİ KSP'YE ÇAĞIRIYOR

18 Mart tarihinde BRT'de Hatice Kaynak'ın sunduğu sabah programına katılan KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz KSP'nin politikalarını ve güncel gelişmeleri değerlendirdi.

Cengiz, kendisine yöneltilen emperyalistlerin elini kolunu sallayarak Kıbrıs'ı terkedeceklerine inanıp inanmadığı yönündeki soru üzerine, bağımsızlığın ne anlama geldiğini açıklayarak yanıt verdi.

Zehra Cengiz, emperyalizmin doğasında insana yer olmadığını, dünyanın dört bir yanında milyonlarca insanı kıyımlardan geçirenlerin, 1 milyon nüfuslu Kıbrıs'ın insanını da düşünmediğini ve düşünemeyeceğini belirterek emperyalistlerin Kıbrıs sorununu neden bu şekilde "çözmek" istediklerinin sorgulanması gerektiğini kaydetti.

Cengiz, Annan Planı'na bakıldığında, garantörlere, üslere en ufak bir söz bile söylenmediğini, yabancı askerlerin adadan çıkartılmadığını vurgulayarak, devamlı bağımsızlık, egemenlik nutukları atan Rauf Denktaş'a da göndermede bulundu.

Zehra Cengiz, bağımsızlık ve egemenliğin çeşitlenmelerinin olmadığını belirterek, bağımsız ve egemen olmak istiyorsak, tamamen başka bir ülke olan TC'den de bağımsız olmamız gerektiğini, gerçekten bağımsızlık istiyorsak garantörleri reddeden bir bağımsızlık, özgürlüğü istiyorsak yabancı üslere reddeden bir özgürlük için mücadele edilmesi gerektiğini söyledi.

Zehra Cengiz konuşmasına şöyle devam etti;

"Emperyalizmle mücadele etmek çok zor ama bu mücadele verilmeli ve zafere ulaşılmalı! Ama onların da kendi aralarında çok ciddi sorunları var. Kâr kavgası belli zamanlarda onları birbirleriyle anlaşmaya götürüyor. Dolayısıyla önerdikleri çözümlere bakıldığında bunun kendi aralarında bir uzlaşmaya dönük olduğunu görebiliriz. İşte biz diyoruz ki madem ki bir takım çözümler dayatılıyor, neden biz Kıbrıs halkı olarak sessizce sürekli olarak bekliyoruz? Yani Türkiye bir çıkar sağlayacak diye neden biz Türkiye'yi 15 yıl beklemek zorunda kalmalıyız? Yunanistan'la Türkiye'nin kendi çelişkileri çözülecek diye neden biz bekleyelim? Neden Yunanistan'ın Güneyi hala daha askerleştirmesine müsaade edelim? Neden Papadopoulos hükümetinin sürekli milliyetçi şoven söylemlerine göz yumalım? Neden Kuzey'deki bugün sol olarak ortaya çıkan ve sağla birlikte işbirliği yapan bir iktidarı zorlamayalım? Neden bu sağ ve "solun" barış ve çözüm adına elele gitmelerine göz yumalım?"

"Tarih, Sınıfların Savaşımıdır"

Zehra Cengiz, dünyadaki savaşlara bakıldığında bunların sınıf savaşları olduğunu söyleyerek, ezilenler ile

ezenler arasındaki savaşın sistem değiştirilmediği sürece devam edeceğini vurguladı.

Ezenlerin, emperyalistlerin kendi aralarında AB gibi ittifaklara giderken, ezilenlerin, halkların neden böylesi ittifaklara gidemediğini sorgulayan Cengiz, KSP'nin ittifaklar siyasetinin bu anlamda değer ve önem kazandığını, birbirleriyle ittifak içinde olan barbarlara karşı, o barbarların ezdiği halkların da ittifaka gitmesi gerektiğini, bunun en tutarlı savunucusunun da KSP olduğunu belirtti.

Bugünkü bölünmüşlük ortamında, Kıbrıs halkı barış istiyorsa, bunu kendi ittifakı ile elde edeceğini söyleyen Cengiz, Güney-Kuzey şeklinde ayrı örgütlenmeler ile referandumdaki gibi yıkımlarla karşılaşılacağını, çözümün tüm Kıbrıs halkının anti-emperyalist, emek eksenli birlikteliğinin, ittifakının gerektiğini vurguladı.

"Dünyada Tek Başınıza Değilsiniz"

Dünyada tek başımıza olmadığımızı, etrafımızda emperyalist canavarların yanı sıra emekçilerin, ezilen halkların da olduğunu, bu temelde de ciddi bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulduğunu, KSP'nin siyasetinin temel taşlarından birisinin de, Türkiye-Yunanistan-İngiltere işçi sınıfları ve emekçileri ile anti-emperyalist ittifakın oluşturulması olduğunun altını çizen Cengiz, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti ile Kıbrıs'ın özgürlüğüne ve bağımsızlığına kavuşacağını, bunun temelinde de, bahsedilen ülke halklarıyla ittifakın yattığını belirtti.

"Her Ülkenin Bağımsızlığı, Güvenliği Demektir"

Kendisine yöneltilen güvenlik sorunundaki destek meselesine dair bir soru üzerine KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz şöyle konuştu;

"Her ülkenin bağımsızlığı, güvenliği

demektir aslında. Şu anda bir güvenliğe miyiz? Sömürgeci İngiliz emperyalistleri dinleme araçlarıyla, radarlarla, radyasyon yayan bütün alet ve edavatlarıyla Trodos dağlarının üstlerine kadar yayılmış bir biçimde bizim güvenliğini mi koruyor? Tam tersine bizleri kanser hastalığına yakalatmak için elinden gelen teknolojiyi kuruyorlar. Nasıl bir güvenlikten bahsediyoruz?"

Cengiz, iki taraftaki milliyetçilik sorununa da değinerek, bu milliyetçilerin sevse de sevmese de bu adanın Kıbrıs halkına ait olduğunu, Türkiye'nin getirdiği askerleştirmenin de bu sorun da etkili olduğunu vurguladı.

Faşist Yunan cuntasına da değinen Cengiz, bu cuntanın getirdiği yıkımlara, katliamlara, göçlere maruz kalan Türkler olduğu gibi, 74'teki TC işgali sonucunda da aynı akıbetle Rumların karşılaştığını belirtti ve güvenlik sağlayan güçlerin iyi sorgulanması gerektiğini ve Kıbrıs halkına göçten, katliamdan başka birşey vermediklerini söyledi.

"Tüm Garantörler Dışarı"

Türkiye'nin Kıbrıs'ta çözüm diye bir derdi varsa, önce askerlerini adadan çekmesi gerektiğini söyleyen Cengiz, aynı şekilde Yunanistan'ın da güney Kıbrıs'ı silah deposu haline getirmeyi bırakması gerektiğini kaydetti. İngiliz'in de çözüm istemesi durumunda "kendi üslarını Kıbrıs'tan alıp İngiltere'ye kursun" şeklinde bir yaklaşım sergileyen Cengiz, KSP'nin Kıbrıs halkına ait olan toprağın üzerinde hiçbir yabancı güce işgal hakkını tanımadığını vurguladı.

"AKEL ve CTP, Yanlarına Emperyalistleri Değil, Halkları Almalıydılar"

Güney ile birlik konusuna da değinen KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz, Rum halkının da ülkesinde barış ve çözüm istediğini söyleyerek,

iki tarafın annelerinin yine evlat acıları yaşamak istemediklerini, ortak bir çözüm paydasında buluşulması gerektiğini, bu ortak paydanın da, iki tarafın emekçilerinin ortak paydası olan üslerden, askerlerden arınmış, anti-emperyalist Kıbrıs olduğunu, emeğin Kıbrıs'ı olduğunu vurguladı.

AKEL ve CTP'nin yanlarına emperyalistleri değil de halkları olarak kendi çözüm planlarını yaratmaları ve bunu emperyalistlere dikte etmeleri durumunda, işlerin çok daha farklı gelişebileceğini söyleyen Cengiz, AKEL ve CTP'nin bunu yapmaktansa, emperyalistlere yaslanarak Kıbrıs sorununu çözmeye çalıştıkları için şu anda Kıbrıs sorununun çözülemediğini belirterek, Kıbrıs'ta yaşanan acıların, katliamların kışkırtıcılarının ve örgütleyicilerinin sorgulanmasını ve yargılanmasını istediklerini kaydetti.

"Bizim Hayalimiz Onlarınkinden Çok Daha Gerçekçidir"

Kendilerine sık sık düşüncelerinin imkansız olduğu, hayal olduğunu söyleyenler çıktığını kaydedenler olduğu belirten Cengiz, bunu söyleyenlerin çözüm önerilerinin 30 yıldır bu ülkede denendiğini ancak her defasında hüsrarla bittiğini söyleyerek konuşmasına şöyle devam etti;

"Diyelim ki biz bir hayal kuruyoruz. Biz hayalciyiz ve böyle bir hayali kuruyoruz. Denenmemiş bir hayal var ortada. Denenmiş olanlara bir göz atalım. 30 yıldır bu ülkede deneniş bu tür çözümler ancak her defasında hüsrarla sonuçlanıyor. Dolayısıyla bizim öne sürdüğümüz siyaset, çok daha gerçekçidir. Çünkü biz düşmanımızın kim olduğunu çok iyi biliyoruz. Biz düşmanımızın Kıbrıs'ın içinde Kıbrıs Rum ve Türk halkı olmadığını ortaya koyuyoruz. Birlikte yaşama istencini ortaya koyuyoruz. Ve karşımızda bugün TV'lerde kafası kesilen çocuklardan toplu katliamlardan sorumlu olan ABD'yi ve AB ülkelerini de görüyoruz. İşte Irak'ta olanlar ortada. Afganistan ortada. Suriye kapıda! Emperyalistler insan temasını işlemiyor. Önemsemiyor bile. Böyle bir gerçeklik var ve bizim de bir hayalimiz var. Ben inanıyorum ki bizim hayalimiz bu pis gerçeklikler karşısında çok daha realist çok daha gerçekçi bir olaydır."

"Tüm İşçiler, Emekçiler KSP'ye"

Programın sonunda KSP Cumhurbaşkanı adayı Zehra Cengiz sözlerini şöyle tamamladı;

"Tüm ezilenler, emekçiler, Kıbrıslı, Türkiyeli, Yunanistanlı işçiler! Sınıf mücadelesindeki yerinizi KSP saflarında tutunuz! Tüm ezilenleri, emekçileri, ezilenlerin partisi olan KSP'ye, onun Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetine destek olmaya çağırıyoruz!"

Kıbrıs'ta
SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

<http://www.st-cyprus.co.uk>
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

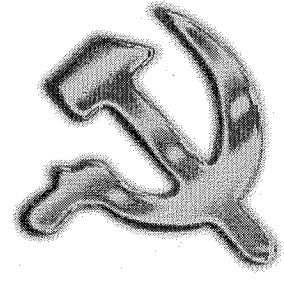
SOSYALİST GENÇLİK

25 - 31 Mart 2005 Cuma, Yıl:1 Sayı:25

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

19 Mart tarihinde Irak'ın işgalinin 2. yıl dönümünü nedeniyle düzenlenen eyleme Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi de geniş katılımlı destek verdi. Kuzeyde başlayarak güneyde son bulan eyleme katılan bazı arkadaşlarımızla kısa söyleşiler yaptık. Arkadaşlarımızın görüşlerini aşağıda yayınlıyoruz.

SG: Amerika'nın Irak'ı işgalinin bugün yıldönümü. Her yere savaş, ölüm götürülenler Kıbrıs'a nasıl barış getirecekler?

Abdullah Korkmazhan: Getiremez, getiremeyeceğine inandığımız için buradayız. Kıbrıs'a ve tüm dünyaya barışı halklar getirebilir.

SG: Peki Kıbrıs sorununun çözümü sizce nasıl olabilir?

Abdullah: Kıbrıs sorunu ancak iki bölge, iki toplumlu, federal bir çözümle bu şartlarda çözülebilir.

SG: Emperyalistlere ve onların dayatmalarına, planlarına artık karşı çıkmak gerekmiyor mu?

sonraki süreçte bence masaya oturup bu planın yanlış yerlerini düzeltip, iki toplumun çekincelerini de gözardı etmeyecek şekilde baştan düzenlenip federal bir Kıbrıs'a ulaşmak için hareket yapılmalıdır.

SG: Amerika'nın Irak'ı işgalinin bugün yıldönümü. Her yere savaş, ölüm götürülenler Kıbrıs'a nasıl barış getirecekler?

Ali Tekyürek: Bu aslında Kıbrıs şartlarında yaşananlar düşünülerek sorulmuş en güzel sorudur. Bir bakıyoruz ki Irak'ta, Bosna'da halkları birbirine kırdıranlar, bizlere Kıbrıs'a barışı getireceklerini söylüyorlar. Bu çok büyük bir çelişkidir. Bizim bundan ders çıkararak acaba bu ülkelerde savaşı dayatanlar, zorbalığa dayalı olarak halkların canlarıyla oynayanlar Kıbrıs'a nasıl çözümü, barışı getirebilecek diye oturup düşünmemiz gerekmektedir.

SG: Yani bu güçler Kıbrıs sorununu çözemezler mi?

Ali Tekyürek: Evet! Süreç içinde

baktığımızda Kıbrıs'ta 1955'lerden başlayarak gelişen olayları hatırlıyoruz. Hep bu ülkedeki insanları etnik ve dini temele göre bölenlerin bu ülke insanlarını çözüm içinde yaşatacakları vaatleriyle ortaya çıktıklarını görüyoruz. Aslında bu durum bizler açısından çok vahimdir. Çünkü hala o günleri yaşamış olanlar, o acıların nereden kaynaklandığını bilenler olarak durup düşünmemiz ve bu güçlerin bize çözümü getirmeyeceğini anlamamız gerekir.

SG: Emperyalistlere ve onların dayatmalarına, planlarına artık karşı çıkmak gerekmiyor mu?

Ali Tekyürek: Evet, bu güçlerin ortaya koyduğu çözüm önerileri sadece kendi sınıfsal çıkarlarına yaramaktadır. Dünyada bir tarafta küçük bir azınlığın refah içinde yaşarken, bir tarafta da milyonlar ezilerek, sömürülerek, savaşlarla, açlıklarla kırılarak yaşıyorlar. Zira bu güçlerin kendi aralarında çıkarlarında uzlaşarak varabilecekleri bir nokta vardır. Onun dışında ortaya koyabilecekleri hiçbir şey yoktur. Bu yüzden ya bu küçük azınlığın çıkarına, ya da milyonların çıkarına bir duruşumuz olmalıdır. Bu anlamda ben mücadelenin halkın, emekçi insanların safında olması gerektiğini düşünürüm. Gerek Kıbrıs sorunu, gerekse de dünyanın sorunlarının çözülmesi için halkların

dayanışması ve emek eksenli bir hat izlenmesi gerekmektedir.

SG: Amerika'nın Irak'ı işgalinin bugün yıldönümü. Her yere savaş, ölüm götürülenler Kıbrıs'a nasıl barış getirecekler?

Kürşat Özdarar: Bunlar her yere savaş, ölüm götürüyorlarsa, Kıbrıs'a da götürüyorlar. Kıbrıs'ta Irak'taki gibi bir savaş görünmüyor, ama barış var mı? Buradaki sıkıntıları siz daha iyi yaşıyorsunuz, ben İstanbul'dan, "Barış İçin Sinema Girişimi"nden geldim. Biz de, tüm dünyanın barış içinde yaşamasını istiyoruz. Kıbrıs da bunun büyük bir parçası. Şu anda sadece barış istemek de yetmiyor. Bunun yanında eşitliği, özgürlüğü, adaleti de istemek durumundayız. Savaş üretenler olduğu sürece savaşlar da sürece.

Silahla, bombayla barış getirdiğini söyleyenler, barış getiremezler.

SG: Yani bu güçler Kıbrıs sorununu çözemezler mi?

Kürşat: Bu güçler sorunla besleniyor. Asker üretiyorlar, silah üretiyorlar. Sorunu yaratanlar neden sorunu çözsünler ki? Bizler onlar için önemli bir pazarız. Bu sorunun çözümlerinden birisi, buradaki insanların kendilerinin karar vermesidir. Hiçbir gücün gölgesinde değil, kendileri çözmelidir.

KIVILCIM

19 Mart tarihinde bu adada bir eylem gerçekleştirildi.

Amerika'nın Irak'ı işgalinin ikinci yılı nedeniyle düzenlenen eylemi organize edenlerin isimleri bildirilerde yer alırken, kendileri piyasada yoktular. BKP'li arkadaşlar ile Baraka Kültür Merkezi'nden az sayıda arkadaş eyleme katıldılar.

KSP olarak biz, bu eylemin organizatörlerinden olmamamıza rağmen, ve de Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden dolayı çok fazla meşguliyetimiz olmasına rağmen eyleme katıldık.

O gün bir takım işlerimizi bırakarak eyleme katkı koymak istedik.

Çünkü Kıbrıs'taki, Amerikan ve AB emperyalizminin Irak işgaline karşı, sesin daha gür çıkması gerektiğini düşünmüştük.

Bu nedenle bu eyleme katıldık.

Diğer arkadaşlarımız neredeydiler, onu bilemiyoruz...

Şu anda o kadar gerici bir dünya düzeninde yaşamaktayız ki, emperyalizme karşı mücadelenin önü kesilmiş durumda.

Dünyada esen rüzgar, geriye dönmüş durumda...

Bizden yana esmiyor şu anda rüzgar...

Emperyalizmden ve işbirlikçilerinden yana esiyor.

Ve şu anda memleketi idare edenlere baktığımızda, emperyalizme ve onun vahşetlerine, barbarlıklarına karşı çıkmayı bırakınız, aksine, onların insanlık düşmanı suçlarına incir yapraklığı görevini görüyorlar.

Halkı da bu temelde örgütlemeye çalışıyorlar.

Ama halkımız bu masallara kan-

mayacaktır.

Bu halk değil midir ki, yıllarca yine bu güçler tarafından birbirine kırdırılan?

Bu halk değil midir ki, yıllardır bu güçler tarafından ezilen, baskı altında tutulan?

Bunca pratik varken, bugünkü CTP-AKEL yönetimlerinin emperyalizmin "şirinlikleri" ile ilgili uydurduğu masallar sökmeyecektir, sökmemelidir.

Biz, eyleme katılımın bu derece düşük olmasının nedenini buna bağlıyoruz.

Çok gerici koşullar altında yaşıyoruz.

Ve kendine sosyalist diyen burjuvazinin işçi sınıfı mücadelesinin içine sızmış olan ajanları, bu gerici dönemine ustaca kıvrışlarla ayak uydurduğu için, anti-emperyalizm meselesi gündemden her defasında düşürül-

eye çalışılıyor.

Evet, son 19 Mart eylemi sönük geçti...

Gazetelerde eylemi düzenleyen BKP olarak geçtiyse de, ve BKP'li dostlarımız Annan Planı türünden planları stratejik olarak savunmalarına rağmen emperyalizm karşıtı eyleme katıldılarsa ve de bu durum fena bir çelişki yarattıysa da, o arkadaşlarımız da umuyoruz ki gün gelecek hatadan döneceklerdir.

Bu aşamadan sonra bu tür eylemlerin daha canlı ve katılımlı geçmesi için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

Bu da, sağdan soldan arkadaş toplayarak eyleme getirmekle değil, insanlarımızı anti-emperyalist bilinç vermekle mümkündür!

Unutmayalım ki taştan su sıkılmaz!

TAŞTAN SU SIKILMAZ

Soru

CTP'nin Alevi vatandaşlara Cemevi yapmaları için arsa verdiği doğru mu? Doğruysa Ekim Kültür Merkezi'nden arkadaşlar da kültür derneği inşa etmek için arsa istiyorlar haberiniz olsun!

Polemik

Emperyalistler yarın bu adada bir savaş çıkartsalar AKEL Rum burjuvazisinin, CTP de Türk burjuvazisinin safında savaşa gireceklerdir.

Üniversite Günlüğü

YDÜ'de müziği de artık parayla dinliyoruz.
Suat Biyi tüm kantinlerden radyoları kaldırdı, yerine müzik kutusu koydu.
Parası olamayana müzik yok artık.

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü Sinir küpü - Sinir küpü

1. YKP gene boykot ediyor seçimleri. Artık "işgal altında su faturası ödenmez" diye kendilerine kuyu açacaklar parti binasının ortasına. Eylem biçimlerinizi tekrardan gözden geçirmenizi öneririz.

2. Angolemlide bir alem... Talat beceriksiz, sorunu çözemedi, ben geleyim de çözerim diyor... Matematik problemi mi bu yahu...

3. Denктаş ve takımına "ammacı" diye kızanların şimdi kendileri ammacı oldu.

Emperyalizm var "amma" eskisi gibi değil diyorlar! Bunun amması maması yok beyler! Ya emperyalizme kulluk ya da sosyalizm!

4. Amerika'nın Irak'ı işgaline karşı yapılan eylemde imzası olanlara bakıyorum da, hiçbirinin politik duruşu emperyalizmden kopamıyor. Bu nasıl iş?

17 Nisan Seçimleri Propaganda Süreci Başladı

Cumhurbaşkanlığı seçimleri için propaganda döneminin başlaması ile, KSP'liler tüm bölgelerde afişleme çalışması başlattılar.

Ekipler halinde çıkılan afişleme çalışmalarında herhangi bir sorunla karşılaşmazken, görüştüğümüz KSP'li yoldaşlarımız, KSP'nin ilk kez kendi başına seçimlere girdiği bu dönemde, KSP'nin başarısı için her türlü fedakarlığa hazır olduklarını belirterek, işçileri, emekçileri, devrimcileri, gençleri KSP'nin anti-emperyalist siyasetine destek olmaya, güçleri KSP'de birleştirmeleri çağrısında bulundular.

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SENDE KATIL,
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

**KIBRISIN RUM VE TÜRK DEVRİMCİLERİNİ
TÜRKİYE VE YUNANİSTANIN
EMPERYALİST KARAKTERİNİ
TEŞHİRETTEKİÇE ŞANA VE ŞERİTE
KIBRIS
KAVUŞACAKLARDIR.
TÜM DÜNYANIN EN GÖZDE, EN YÜĞÜT,
EN KAHRAMAN ENTERNASYONALİSTLERİ
OLARAK BİLİNECEKLERDİR.
KIBRIS SORUNU KİTABI
KIVILCIM YAYINCILIK**

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 27

İKTİSADİ BUNALIMLAR

1. İktisadi bunalımlar, aşırı üretim bunalımlarıdır. Bunalımların temeli, üretimin toplumsal karakteriyle emek ürünlerinin mülk edinilmesinin özel kapitalist biçimi arasındaki çelişkidir. Bu çelişkinin tezahürleri, birinci olarak üretimin tek tek kapitalist işletmeler içerisinde örgütlenmesiyle tüm toplumdaki üretim anarşisi arasındaki çelişki; ve ikinci olarak, kapitalizmin üretim olanaklarının muazzam bir şekilde büyümesiyle emekçi kitlelerin ödeme gücüne sahip talebinin görece azalması arasındaki çelişkidir. Kapitalizmin temel çelişkisi, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf antagonizmasında ortaya çıkar.

2. Bir bunalımın başlamasından diğer bunalımın başlamasına kadar olan döneme devre denir. Devre aşağıdaki aşamalardan oluşur:

Bunalım, durgunluk, canlanma ve kalkınma.

Kapitalist bunalımların periyodikliğinin maddi temeli sabit sermayenin periyodik yenilenmesidir. Özel toprak mülkiyeti tekeli ve kapitalizmde tarımın son derece büyük geriliği sonucu uzun süreli

karakterleriyle belirlenen tarım bunalımları sanayi bunalımlarıyla iç içe geçer.

3. Kapitalist bunalımlar, üretici güçlerin dev boyutlarda imha edilmesidir. Bunlar, emekçi kitlelere ölçsüz derecede yoksulluk getirirler. Bunalımlarda burjuva toplum düzeninin tarihsel olarak kısıtlı karakteri, kapitalizmin bağrından çıkan ve büyüyen üretici güçleri daha fazla yönlendirme yeteneksizliği çok çarpıcı bir şekilde dile gelir. Krizleri yok etmek için kapitalizmi yok etmek gerekir.

4. Kapitalizmin tarihsel gelişme eğilimi, onun bir yandan üretici güçleri geliştirmesi ve üretimi toplumsallaştırması ve böylelikle sosyalizmin maddi ön koşullarını yaratması ve diğer yandan kapitalizmin boyunduruğundan kurtulmak için tüm emekçilerin devrimci mücadelesini örgütleyen ve ona önderlik eden proletaryanın şahsında kendi mezar kazıcısını doğurmasıdır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.